cusare a tutela non fuit excusatio eius admissa: vnde ipse appellauit ⁊ pendente appellatione decessit. ⁊ heres eius prosecut⁹ fuit app. ⁊ fuc cubuit. certe omnia que amissa sunt de bonis pupilli a tẽpore quo tutor sciuit se datũ tutorẽ fuit ad periculũ istius heredis tutoris. et est ratio. q̃ nõ videtur ⁊c. vt dicit littera. ¶ Rerũ. Quidã pu. habẽs bona in prouincia et in italia habuit vnum tutorẽ pro prouincialibus: et ille tutor prouincialis venit romã. et ita in italia causa. pqesendi cãm quãdã appellationis pupillarem. certe antecq̃ reuertatur in prouincia debet facere ita q̃ pupill⁹ habeat tutores p italicis bonis: et si non faciat crit ei⁹ periculum. ⁊ si ipse pecunia redactã ex rebus italicis portet in prouinciam/ tutor postea p italicis bonis datus de illa pec. ad ministranda non tenet. et hoc dicit cũ seq. ¶. ¶ Curatores. Tutores vel curatores inutiliter dati an tecq̃ ꝛ firmarent administrare cepersit. certe bene tenent de piculo. et si vnõ est fraudis: vel culpe cã condemnet non idẽ seruatur si qs vltro negociũ alienũ gesserit: cum satis abũdeq̃ sufficiat vel in vna specie p amici laborẽ dño cõsuli. ¶ Ea q̃ sunt agẽda cũ plona ptnẽt ad tutorem eius regiõis vnde est pson: ⁊ ea que sunt agẽda in rebus pertinẽt ad tutorem eius regionis vbi sunt res. Bar.

tes rerum administrationem[a] retinuerunt: nominũ paternoꝝ periculum quc post pubertatẽ adolescentis idonea fuerant prestare cogendi non erunt[b] cum actionẽ non potuerunt inferre[c].

¶ Tutor inutiliter datus gerẽs postq̃ ali⁹ fuerit dat⁹ legitime nõ tenet. Barto.

¶ Curator a patre testamento datus[d] si impuberis negocijs se per errorem immiscuit: postea a ptore tutoribus alijs datis periculum futuri tpis: illẽ qui postea nihil gessit non prestabit. ¶ Qui se in negocijs impuberis non iure[e] tutor datus fm patris voluntatem immiscuit erroꝛe cõperto tutorem a ptore cõstituj ꝓsultus petet: ⁊ ne forte si rem ceptã deseruerit fraudis vel culpe cã condemnet non idẽ seruatur si qs vltro negociũ alienũ gesserit: cum satis abũdeq̃ sufficiat vel in vna specie p amici laborẽ dño cõsuli.

¶ Ea q̃ sunt agẽda cũ plona ptnẽt ad tutorem eius regiõis vnde est pson: ⁊ ea que sunt agẽda in rebus pertinẽt ad tutorem eius regionis vbi sunt res. Bar.

¶ Glo. in. c. nisi cũ ꝓdẽ. sup. ¶. ij. ꝑ tarat. ad dicit hunc §. i ar. q̃ nul lus ẽpis pio nullo crimine pẽ ceriat ecclesiarum. extra de reni. vide glo. illã.

¶ Inferre. nemo enim potest sine actione experiri. vt. §. eo. l. quotiẽs. §. item si temporali. nõ ergo est eis imputandum nisi essent coniuncte persone. vt. §. de neg. gest. l. finautem.

Experiri nemo põt sine actiõe

d ¶ Dat⁹. immo curator debuit cõfirmari. vt insti. de cura. §. j. sed forte non debuit. vt. §. de testa. tu. l. pater in fi. ⁊ de cõfir. tu. l. vtilitatem. et. l. in confirmando.

e ¶ Ille. s. curator.

f ¶ Non iure. quod dic vt §. de cõfir. tu. l. ij.

g ¶ Vel culpe. si alius gesturus erat omnia: vel si non certiorauit necessarios pupilli. vt. §. de eo q̃ pro tu. l. j. §. fi.

h ¶ Non idem. ⁊ vere non idem: quia nec omnia in eodem statu petuntur. et quia. §. accessit quasi oia gesturus et per errorem: hic quasi vnum ⁊ ex certa scientia. Si autem hic quasi omnia gesturus accedat: vel quasi vnũ: sed tamen alius erat omnia gesturus tenet de omnibus. vt. §. de neg. gest. l. si pupilli. §. fi. et. l. sed cum aliquis. Accur.

i ¶ Hesserit. et perfecit et alia deseruit. ⁊ facit. C. de neg. gest. l. tutori. et. §. de pcu. l. qui propzio. §. j. et §. pri. §.

k ¶ Heres. Hpupillus habebat quattuor tutores inter quos erat administratio diuisa per iudices vel testatorem vt duo in prouincia et duo in italia administrarent. ptingit q̃ quidam italicus homo instituit heredẽ quẽdam prouincialem: et rogauit eum de restituenda hereditate dicto pupillo: tutores prouinciales debẽt cogere institutũ adire ⁊ restituere verbo: vt ita italici postea administrent: quod nõ fecerũt ⁊ institutus interim decessit sine herede: ⁊ sic extinctũ est fideicommissum: certe huius culpe nomine tenentur tutores prouincie. Accur.

Casus ponit.

Titus VII.

¶ Heres[k] institutus qui nõ habuit[l] substitutus pusq̃ hereditatem adiret quam impuberi restituere debuit vita decessit[m]: cũ hereditas ĩ italia effet: script⁹ autẽ heres in ꝓuincia vita decessisset tutores prouincialium rerum cupe nomine cõdẽnandos existimaui si causam testamenti non ignorantes vtilitatem impuberis deseruerunt[n]. nam hereditatis in ꝓuincia fideicõ. restituto[o] causam quidẽ iuris expediri potuisse: rerũ autẽ administrationẽ ad eos[q] recidere debuisse qui tutelam in italia suscepissent.

¶ Qui scit cũ tutore tanq̃ cum priuata persona põt conueniri licet pecunia ad pupillũ peuenerit. ꝓ. Bar.

¶ Aduersus tutorẽ q̃ pupillum hereditate pris abstinuit[p] actionem denegari non oportet creditori qui cuz ipso tutore ꝛtraxit[r]. Quis tutor pecuniam in rem impuberis verterit.

¶ Sub lata cã cautionis interponẽde tollit effect⁹ cautionis interposite. Bar.

¶ Curatores adolescentis

a ¶ Administrationẽ. non conneꝛam. nam incomeꝛa tenetur persequare vsq̃ ad transactionem tutelẽ: in non conneꝛa non. ⁊ conneꝛa venit in act. tutele. nõ conneꝛa si pseueret in actione neꝛo. gestorum. vt. j. de tut. ⁊ ra. dist. l. si tutor post. ⁊. C. de peri. tu. l. fi. ⁊. ar. tu. l. tutor post. Accursius.

b ¶ Nõ erũt. tẽpore depositi officij. ergo inspicit si fint idonea nomina vt hic: q̃ exactio eorũ nõ erat cõneꝛa prioꝛibus. sic ⁊ in collega. vt. C. de proba. l. qui persona. ⁊. j. e. l. emilius. in seruo iusso reddere rationes tpe contracti mutui. Arg. contra. j. de condi. ⁊ de. l. antepe.

c ¶ Illẽ. s. curator.

f ¶ Non iure. quod dic vt §. de cõfir. tu. l. ij.

g ¶ Vel culpe. si alius gesturus erat omnia: vel si non certiorauit necessarios pupilli. vt. j. de eo q̃ pro tu. l. j. §. fi.

h ¶ Non idem. ⁊ vere non idem: quia nec omnia in eodem statu petuntur. et quia. §. accessit quasi oia gesturus et per errorem: hic quasi vnum ⁊ ex certa scientia. Si autem hic quasi omnia gesturus accedat: vel quasi vnũ: sed tamen alius erat omnia gesturus tenet de omnibus. vt. §. de neg. gest. l. si pupilli. §. fi. et. l. sed cum aliquis. Accur.

i ¶ Hesserit. et perfecit et alia deseruit. ⁊ facit. C. de neg. gest. l. tutori. et. §. de pcu. l. qui propzio. §. j. et §. pri. §.

k ¶ Heres. Hpupillus habebat quattuor tutores inter quos erat administratio diuisa per iudices vel testatorem vt duo in prouincia et duo in italia administrarent. ptingit q̃ quidam italicus homo instituit heredẽ quẽdam prouincialem: et rogauit eum de restituenda hereditate dicto pupillo: tutores prouinciales debẽt cogere institutũ adire ⁊ restituere verbo: vt ita italici postea administrent: quod nõ fecerũt ⁊ institutus interim decessit sine herede: ⁊ sic extinctũ est fideicommissum: certe huius culpe nomine tenentur tutores prouincie. Accur.

l ¶ Non habuit. si enim habuisset a substituto esset prestandum fideicõmissum. vt. C. ad treb. l. nõ iustam. relicta enim ab instituto videnꝛ repetita a substituto. vt. j. de. l. j. l. licet. ⁊ de leg. ij. l. cum pater. §. ab insti tuto. Argu. cõtra. j. de leg. iij. l. j. §. fi.

m ¶ Decessit. ⁊ sic euanuit fideicom. vt. §. de test. tu. l. si nemo. ⁊. j. ad treb. l. ille a quo. §. j. sed si adẽsset ⁊ añ restitutionẽ decessisset aliquo he rede relicto nõ euanuisset: sed eĩ⁹ heres cogeꝛet restituere. vt. j. ad treb. l. fi eius. §. fiquis autẽ. at nullo relicto ipso iure transeunt actiones. vt C. ad trebel. l. sancimus. §. fi. si autẽ heres instituit heredẽ: sed nõ vult sc̃ heres heredis adire: an possit cogi adire: R. ñ. vt no. C. õ fideicom. l. eam quam.

n ¶ Deseruerunt. nam debuerunt cogere adire ⁊ restituere verbo. vt. j. ad treb. l. restituta. vel saltẽ adire vt non deficeret fideicommissum vt dictum est. Accur.

o ¶ Restituto. i. petito restitui causam ⁊c. id est de iure potuit peti in ꝓuincia vt cogatur adire ⁊ restituere verbo cũ erat prouincialis heres qui cogebatur: als nõ. Licet sit arg. u. contra. j. ad treb. l. si legatus. in ꝓinci. sed ibi rome cogebatur legatus vbi est cõmunis patria et fol: vt. j. ad munici. l. roma. Itẽ fm hoc nõ est cõtra. §. eo. vel in ptes. ⁊. j. eod. l. titium. §. tutores. Et no. q̃ hic fit restitutio pupilio tutore auctore: vel etiam soli tutori cum pupillus est infans vel absens. vt. C. ad trebel. l. sancimus. in principio. ⁊. j. ad trebel. l. restituta. §. fi. et. l. sequenti. et. l. sed nec. ⁊ facit ad. §. C. man. l. fi maritus. ⁊ de pericu. tuto. l. ij. Accur.

p ¶ Rerum autem. diuisa ergo erat administratio.

q ¶ Ad eos. tutores.

r ¶ Abstinuit. sic accidit de facto. vel ideo dicit: quia nõ vult pupillum teneri. als tenetur quando est versa in rem suam. vt. j. dicit vel qui. id est quia fm Bzo.

s ¶ Contraxit. nõ cum patre pupilli. arg. §. §. eo. l. ij. et dic cũ tutore nomine ⁊ contemplatione tutoris tm. ⁊ sic solus tutor tenet. vt. C. si cerpe. l. eũ qui. ⁊. C. si tu. vel cura. l. pe. sed ⁊ ipse pupillus cõuenꝛi potest cum ratum habet. vel pecunia est in rem eius versa. vt. C. quod ci eo. ei qui. in fi. si autem nomine ⁊ contemplatione pupilli tm solus ipse tenet. vt. §. de nego. gest. l. pupilli. §. j. si cõtemplatiõe vtriusq̃ vtere tenetur. vt ibi no. ⁊ facit. C. qñ ex fac. tu. l. iij.

a ¶ Mutui periculi. vt fiynus ex persona alterius damnū patiat alter ei restituat vel refundat. ¶ Bug.
b ¶ Soluendo. quia iam alter pro altero conueniri nō potest. vt. C. de di. tu. l. j. z de proba. l. iij. z. C. in qui. casi. tu. ha. l. fi.
c ¶ Creationem. i. sententiam reprobātem eius excusationē. vt. C. de excu. tuto. l. q̄ q̄. non ab ipsa creatione. vt. j. quando app. fit. l. j. §. siquis tutor. aliud in alius muneribus vbi ab ipsa creatione appellat. vt. C. de appel. l. hi qui. Accur.

* Que debet fieri per pu. insim. bart. in. l. ij. in prin. tit. col. 3. folu. marri. z qd ds in ea fieri uenire. vide Ant. cosc. in fing. fuis in §. tutor. incip. tutor ds i insiso. de quorum quod dicit apostill. ad. l. j. in ff. gerere. §. e. titu.

d ¶ Preteriti tēporis. nō futuri: q: finita est tutela eius morte nisi in connexa administratione. vt. §. e. l. a tutoribus. §. j. z. j. de heredi. tu. l. j.
e ¶ Mandatum. s. iniunctum. z fa. §. de ritu nup. l. si qs. §. qd ergo. z. §. e. l. tutor. vel curator. z. j. de ap. l. imperator. §. si magistratus. et. j. si tuto. vel cu. ap. l. j. et. ij. accur.
f ¶ In vrbe. romana: per excellentiam. vt instit. de iur. na. §. fed ius.
g ¶ Curatores. non ergo dicit tutores: q: tutoriū habenti non. z c. vt. §. de test. tu. l. idem fict. sed certe z tutores dari possunt. vt. C. in qui. casi. tut. ha. l. ppter. et facit. §. eo. l. q. z. j. de eo q. p tu. l. j. §. fi. et. §. e. l. ita autem. §. si tuto. Accur.
h ¶ Reuocare debent. scilicetilli prouinciales tutores. accur.
i ¶ Conueniet. i. admittet cōuentionē quā super ea culpa faciet minor.
k ¶ Venditionibus. rerū italicarum vt aliqua sit dubitatio.
l ¶ Refectā. i. redactam.
m ¶ Et in kalendarium. id est in libro in quo scripta sunt nomina prouinciali. Accur.
n ¶ Conuertit. quod potuit: q: loco domini habetur. generalis erat tutor licet alius fuerat adiunctus. Accursius.
o ¶ Rome substitut[n]. ad bona italica quod fieri pōt. vt. j. de excu. tut. l. propter. §. fi. z. §. eo. quotiens. §. constat.
p ¶ Inutiliter. q: in testamento non iure facto: vel non vt lege precipitur. vel dicas a matre. vt. §. de cōfir. tu. l. j. z. ij. vel a filio emancipato. vt instit. de tu. §. fi. vel codicillis test. nō cōfirmatis. vt. §. de test. tu. l. iij. Accursius.
q ¶ Vice mutua. z insolidū. vt sic etiam altero nō soluente alter teneatur in totum. Accur.
r ¶ Sponte. q. d. q: insolidū vt curatores obligare se volunt.
s ¶ Inter mandatum. id est nulla facta diuisione administrationis p testatorem vel iudicem: q: tunc pro partibus. vt. C. de diui. tu. l. ij. §. j. vel dic administrandi iuris. i. cum de iure dati non essent z sic non tenebātur gerere. Accur.
t ¶ Intulerint. als inierunt. i. administrare ceperūt: als intuerint: id est inspexerant. als inuenerunt. als interuenerunt.
v ¶ Et qui. i. vn[o] de predictis datis inutiliter debuit petere cōfirmari z super b implorare officiū pt̄oris. sic z. §. de cōfir. tu. l. naturali.
x ¶ Functis. aliquo tpe. z est post depositū officium.
y ¶ Deposito. §. q̄ vnus pro altero conueniatur ad heredes eorum nō redundat: quia nec ad ipsos tutores si viuerent redundaret si fuissent soluendo tempore depositi officij: licet forte modo cū decederent vnus eorum non sit soluendo. vt. C. de di. tu. l. j. Et secundū hoc quod subijcit q̄ non. z c. scilicet q̄ heres vnius non teneatur pro herede alterius non habet locum quando decesserunt durāte tutela: quia tunc heres vnius conuenitur pro herede alterius. sicut econtra. §. e. l. a tutoribus.

mutui periculi[a] gratia cautionē[†] inuicem sibi prebuerunt z in camrem pignora dederunt: cum officio deposito soluēdo[b] fuissent irritā cautionē esse factā: z pignoris vinculū solutū apparuit.

¶ Periculum tēporis currētis pendēte appellatiōe frustratorie interposita ad periculum tutoris pertinet. Bar.

¶ Tutor datus adeursus ipsam creationes[c] puocauit: heres eius postea victo pteriti tpis[d] periculū pstabit: q: nō videt leuis culpa cōtra iuris auctoritatem mandatū[e] tutele officium detractare.

¶ Tutor vnius prouincie recte petit curatorem constitui ad causas que in alia prouincia agitatur. Bar.

¶ Rerū puincialium tutores in vrbe[f] causas appellationis impuberū agētes: rerū italicarū curatores[g] vt ipuberib[9] constituātur ad officium suū reuocare debēt[h]. alioquin si prius i puinciā redierint: dolum aut culpā eorū z in ea q̄s parte recte iudex puenict[i].

¶ Tutor dat[a] certe regiōi administrat ea que tempore administratiōis erāt eiusdem regionis. Bar.

¶ Patruus testō fratris filio tutor datus cuz in italia domicilū haberet tam italicarum rerū q̄ puincialiū administrationem suscepit: atq; ita pecuniā ex venditionib[9][k] rome refectā[l] in prouinciā trāsiecit: z in kalendarium[m] pupilli cōuertit[n]: tutor in locus eius rome[o] substitutus administratione pecunie q̄ nō pertinet ad tutelam suā suscipere nō cogitur.

¶ Procuratores tenentur insolidū vt tutores. h. d. Bar.

¶ Curatores testamento vel tutores inutiliter[p] dati neq; decreto pt̄oris cōfirmati negocia gesserūt vice mutua[q] periculū pstare cogunt: cum officiū sponte[r] citra iuris adminiculū[s] intulerint[t]: z qui[v] fuit idone[o] decretū pt̄oris curatores vel tutores constituentis implorare debuerit.

¶ Vnus heres nō tenet ex pson̄a sua/ si nō exegit heredē alterius tutoris. Bar.

¶ Tutoribus idoneis diem functis[x] vicemutua periculū[y] ad heredes eor nō redūdat: q̄ nō habuit locum officio tutele manēte.

¶ Primo tenet gerens q̄ non gerens pro gestis: pro neglectis glibet qualiter. Bartolus.

¶ In cū[z] qui tutelam gerere voluerit post ceteros qui gesserunt actionem tutele dari placuit: q̄ tñ ex tutela non peruenit ad eos q̄ se negocijs miscuerunt: sed cōi negligentia perūt citra substitutionis ordinē equaliter[a] ad oīum periculum spectat.

¶ Quis finita tutela causa cepta posset peragi per tutorem: non pōt tamē agi iudicati per eum. Bar.

¶ Tutores pubere pupillo cōstituto litē appel. incho atā iussu cōsulū ob noticiā rei pfecerūt[b]: cuz iudicatū[c] psequi nō potuerūt/ periculo culpe nō subijciuntur.

¶ Pupillus factus maior pōt tutoribus si dānū fecerint partē dānivel totū cōuentione remittere. h. d. Bar.

¶ Ab eo qui restitutionis auxilio non iuuatur[d] questio culpe tutorum conuentione remitti potest: nec donatuz[e]: sed transactū[f] videtur negligentia[g] tutorum.

¶ Periculo[h] nominuz que pater vsuris maioribus fecit ascripta

§. heredibus. quia z ad eos cū decesserunt totū spectabat periculum. Vel aliter bene dico heredem vnius pro herede alterius non teneri q̄ id quia hoc periculum non habuit locum: id est non cepit imminere durante officio. z sic in §. i. depositi officij non erat: sed bene erat soluendo. vt. C. de diui. tu. l. j. quod satis in idem recidit. Vel dic secundo nō redundat periculum. scilicet vt heres vnius tutoris teneat ex sua persona si nō exegerit heredē alterius tutoris: quia finita est tutela. vt. j. eod. l. cum post in prin. z q̄ dicit q̄ nō. z c. i. q̄ periculum non cepit durante tutela. An autem vn[o] cōtutor ab altero debeat exigere. R. ñ. non. vt. §. eo. l. cum plures. in p̄ncip. nisi fiat non soluendo: quo casu remouetur: et postea conueniri debet fm Azo. Item tenet tutor fm Azo. si non exigat heredem contutoris. vt. j. ea. l. §. tutor.

3 ¶ In eum. contumacia vel malicia: secus si error. vt. j. de excusa. tu. l. qui testamentum.

a ¶ Equaliter. nisi quod ex cōi negligentia perūt fuit ex appendicijs eorū que gesta sunt. vt. j. eo. l. tres tutores. §. ité in eo. z facit ad hoc. j. rem pupil. salua fo. l. nō quasi. §. j. et C. si tuto. non gest. l. ij. et C. arb. tu. l. cū interdicte.
b ¶ Perfecerunt. antea redderent rōnes. vt. j. de appel. l. tutor. facit in eo. titu. l. negociorū. §. j. z. C. vt cau. post pu. l. j. z. C. arbi. tu. l. tutor post. z. §. e. l. ita autem. §. si tutor.
c ¶ Iudicatum. i. actione in factum agere non potuerunt. nam nō est cōnexa sicut cā appella. nam nec procurator qui obtinet a git iudicati. vt. §. de procur. l. si procurator.
d ¶ Non iuuat. q: maior: z subaudi maxie. naz et minor curatorem non habēs: vel habēs eo auctore potest transigere licet lesus restituat. vt C. si aduer. transac. l. j. z. ij. Secus si sine eo: q: ipso iure nō valet. vt. C. de in integ. restitu. mi. l. fi curatorē. Et ad casum subauditū p verbum magime cōuenit quod dicit nec donatū. z c. q: minor non posset transigere animo donandi: licet nec eius curator. vt. C. de pac. l. pactū curatoris. et. §. eo. l. tutor: ad. nisi fiat bona fide sciens nihil sibi deberi. vel nō habeat. p bationes. vt. C. de transac. l. pses. z. §. de iureiur. l. iusurādum. z. l. tutor. Vel dic nō sub. maxime: z sic in maiore tñ dicat. Itez quod dicit cōuentionē nō gratuitā sed aliquo dato. z c. vt habet. C. de trāsac. l. transactio. Additio. Pro intellectu istius glo. dic q̄ maior fact[a] po test liberare tutores vel curatores sine dubio: vt hic. existens minor nō posset liberare ex cā donationis: sed trāsactionis sic si fieret bona fide. vt in. d. l. pses. z. l. tutor. als secus. q: pōt restitui p titulū. C. si aduer. transac. hodie xo valeret ista remissio cū iuramento. vt no. j. de cōtra. iudi. tu. l. iij. §. contrarium. fm Bar. hic.
e ¶ Nec donatū. quia tunc nō valeret in minore. Vel dic in maiore non donatum: quia aliquo dato. z c. vt dixi. z sic nō est donatio. vt. j. de do. l. j. in prin. Accur.
f ¶ Transactū. aliquo dato vel. p̄misso vel retento. als propie nō posset dici transactio. vt. C. de transac. l. transactio.
g ¶ Negligentia tutorū. i. cū negligentibus tutoribus.
h ¶ Periculo. Paterfamilias fecit nomina sub maioribus vsuris q̄ frequentarenē in regione/ legitime tamen erant: quo defuncto/ pupilla herede tuto: datus neglexit exigere: z facti sunt debitores nō solūdo: nunc pupilla finita tutela agit contra tutorē quod potest. vt. C. eo. l. debitoribus. debet ergo ipsa cedere actiones inanes tutori et eius periculo.

Casuz ponit.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

periculo. Et ꝓm hoc dic pater. ſ. pupille: 7 verbum aſcripta eſt vna dictio ſed vſuras tā exactas retinet ipſa pupilla. Vel ſcdo titꝰ pꝛ ſempronij mutuauit nomine cuiuſdā pupille cuius tutor erat pecuniā pupille. 7 ſic directe actiōes pupille queſite ſunt. vt. ā. ſi cer. pe. l. certi con dictio. §. ſi nūmos. 7 ꝓm hoc aſcripta pupilla ſunt caſus ablatiui abſoluti. licet hic quidā ſcriptorum ꝓ aſcripta ſunt duo partes. ſz qꝰ cēt ſuppoſitū vbi cogit: cū ergo pupilla noluit habere rata vtpote nō idonee ſpōne mutuata: cedet tutori vel heredi actiones inanes: vt. C. ſi cert. peta. l. ſi abſentis. et recipiat ſolutionem ab eo. vt. C. arbi. tut. l. ij. Et quod de vſuris dicit: dic ꝓ retinet pupilla quaſi ex ſua re. vel dic retinet tutor vel eius heres: q: in totum debet pupilla appropbareveł re probare. vt. ā. eo. l. cū quēritur. Accur.

a ¶ Kalendarū. dic hic vt ſ. de leg. iij. l. qui filium. in fine. accur.

b ¶ Non tranſtulerunt. id eſt nō fecerunt ſibi reddi rationem 7 reliqua.

c ¶ Retinet. nō tamē agit nunc cura perſeueratē. vt ā. eo. l. actus.

d ¶ Cōſumptum. alꝰ consumptū. alꝰ cōſultū. 7 facit. C. de ſuſpec. tu. l. ij.

e ¶ Ait. ſicut. 7 facit. C. de diui. tu. l. j. et. ij. et facit. ſ. e. l. emilius.

f ¶ Idem. ſ. tutor. nā pōt vnꝰ tutela finiri: et alterius durare: vt quia alter adoleuit vel legitime etatis eſt factus. vñ hoc caſu differt teſtamentarius a datino. vt. ſ. de tu. et ra. diſt. l. ſi tutor. §. j. et facit ā. ſolu. matri. l. nuptura. Sed argu. ſ. j. de cardo. edi. l. iij. §. ibidem.

g ¶ Cepit. adoleſces. ad qꝰ debuit hēre. xx. an. lz hodie ſufficiat minꝰ. vt inſti. q. ma. nō poſ. §. cadē. 7. C. q ma. nō poſ. l. ſi minor. 7 auf. ibi poſita. Alꝰ dic etiam ante. xx. an. ſed fuit vna de cauſis ibi poſitis. Et ꝓm hoc dic capit adoleſcens vel cepit manumiſsus: 7 dices eum manumiſſum vt fit. pcurator: vt eo. §. inſti. qui ma. nō poſſunt. Accur.

h ¶ Retinere potuit. ſed maluit ei donare. Az o. Sed nonne male fecit curator. q permiſit manumittere 7 ei pecuniū concedere. vt. C. ſi aduer. lib. l. quos retrahit. Rñ. ibi fuit curator: manumiſsus. Vel exꝑone ibi culpa vel fraude. i. fraudulenta culpa vt ſic leuis nō veniat hoc caſu: vt hic. ſed lata ſic: vt ibi. 7. ā. e. l. tutor qui. §. competit. Vel erat maior. xxv. an. q: dicit cepit adminiſtrare. vt. ā. de mi. l. j. in fi. 7 qꝰ dicit adoleſcens. ſ. quondam. Accur.

i ¶ Reddenda. a curatore.

k ¶ Accepto feretur. a iuuene. i. iuuenis accepto feret curatoribus ne teneatur: vel de ſeruo vel de peculio quod puenit ad iuuenem. Az o. 7 facit. ā. eo. ſi fine herede. §. idem reſpondit.

Impuberi. ¶ Caſus. Quidam miles filio ſuo impuberi dedit curatorē in teſtamento q̄ datio non valuit et non fuit cōfirmatus a pretore dictus curator: 7 nihil adminiſtrauit: certe nō aſtringit periculo adminiſtrationis: 7 redditur ratio in littera. Uiuia.

l ¶ Centurio. ſ. mater.

m ¶ Dedit. de facto. de iure eēm nō tenet q: impuberi. vt. ā. de cōfirmā. tu. l. ſi filio. ꝓm vnā lect. itē q: in teſtamēto: vt inſti. de cura. §. j.

n ¶ Non ſecuto. de cōfirmatione. i. ſi nō fuerit ſecutū. Az o.

o ¶ Non aſtringet. vt 7. C. de cōfir. tu. l. j. 7. ij. 7 qui da. tu. poſſ. l. neq; ſecus ſi adminiſtraret. vt. ſ. l. pri. §. j. 7. ij. 7. §. curatores teſtamento.

p ¶ Nam priuilegium. quod eſt vt poſſint teſtari vt voluerint. vt. C. de milita. teſta. l. milites. Accur.

q ¶ Ad alienam. ſ. curatoris dati ſi corrigere. 7 eſt ad hoc. C. ſi emāci. li. l. nec aunꝰ. 7. nequid in loco pub. l. ij. §. ſi quis a pncipe. 7. j. ad trebel. l. ſi cum ab herede.

r ¶ Im pertie. ſ. iuris. ſ. ſi nō ſeruet ſolennitē iuris. nam peritia prudēcie iuris dicit. vt inſti. de iure natu. circa pn. ibi videmus 7c.

e ¶ Patrie poteſtatio. vt cui poſſit paganus dare tutorē in teſtamento poſſit 7 miles: cui nō poſt paganus dare tutorē vel curatorē nec poſſit miles. vt. ā. de teſta. tu. l. j. 7. ij. et facit. C. famil. hercicſcū. inter oēs. in fi. et facit. ā. de iuris 7 fac. igno. l. pe. §. ſi quis ius ignorans.

I Impuberi filio centurio' curatores dedit[m] decreto ꝓtoris nō ſecuto[n]: ſi nihil curatores tuis adminiſtret periculo contumacie vel negligentie non aſtringetur[o]. nam priuilegiū[p] militū[q] ad alienam[q] iniuriam porrigi nō oportet: nec in alijs circa ſupremam voluntatem imperitie venia datur[r] ꝓ in bonis militum: ſi lij vero tutela iure patrie poteſtatis[r] nō militie ꝓmio mandat.

¶ Licet vni ſit relicta liberatio reddēdā rū rationū: nō phibetur pupillus alt' ex eius perſona cōuenire ſi eū ſuſpectū facere neglexerit. Bar.

Idem. Lex. xliij.

Q Ui plures tutores habuit vnuꝰ qui ſoluēdo nō fuit rationem actus ſui vetuit reddere: qm eius liberatio qō ex tutela percepit aut dolo contraxit: non eſt relicta[s]. Cōtutores qui ſuſpectus facere neglexerunt ex culpa recte conueniuntur[t]. tutor enim legataria ex culpa que teſtamēto remiſſa eſt non tenetur[u].

¶ Que nō ſunt tranſmiſſibilia ad heredes per ceſſionē non tranſeunt. hoc dicit Bartolus.

Idem. Lex. xliij.

E X pluribus tutoribus inſolidum[v] vnum iudex tutorem condemnauit in rem ſuam iudicatus[z] procurator[a] datus p̄ uilegium[b] pupilli non habebit: quod nec heredi pupilli datur[c]: ſed nō de eo qꝰ cōtutor[d] nō tenet de eo qꝰ cōtutor[d] nō tenet de eo qꝰ cōtutor male geſſit culpa: ſz ſolū de eo qꝰ male geſſit dolo. Ite 7 de reliquis. ſz tñ ex culpa ſua dz cōueniri hic tutor: q: in culpa fuit q̄ cōtutorē nō remouit. 7 iō ex culpa ſua cōuenitur 7 ex dolo alterius: ſed nō de culpa alterius.

z ¶ Non tenet. quaſi de dolo 7 reliquis bene tenetur. Accur.

E X pluribus. ¶ Caſus. Cū quidā ex tutorib' officio depoſito nō eſſent ſoluendo: pupillus vnū ex his inſolidum conuenit 7 exegit 7 ei ceſſit actionē ꝓ alios cōtutores. certe nō habebit hic tutor cui pupill' ceſſit actionē idē priuilegiū qō haberet pupill' ſi illas actiōes ipſe intentaret. ſ. tacite hypotheca: q: ꝓſonale eſt bñficiū. Uiuia.

y ¶ Inſolidū. q: alij erant nō ſoluendo. vel voluit opponere beneficiū diuiſionis qō potuiſſet. vt j. de tu. 7 ra. diſtra. l. j. §. nunc tractemus.

3 ¶ Iudicatus. i. condemnatus. ſic. ſ. e. l. ij.

a ¶ Procurator. ceſſis ibi actionibus aduerſus contutores. nam cedi debent. vt. j. de tu. 7 ra. diſtra. l. j. §. nunc tractemus.

b ¶ Priuilegiū pupilli. quod eſt vt preferatur ceteris in perſonali. vt j. de priui. cre. l. dabimus. §. j. Sed aliud eſt in beneficio in integrū reſtitutionis. vt. ā. de mi. l. quod ſi minor.

c ¶ Datur. ex tranco. ſed ſuo ſic. vt. ā. ſolu. ma. l. maritū. 7. l. ſeq. 7. l. etiā 7. C. qui po. in pig. ha. l. aſſiduis. §. exceptis. 7. j. de re iudica. l. 7 ſi ſide iuſſor. 7. l. ſeq. Vel forte hic aliud erit: vt nec ad ſuum. de. reg.

Tutor an pupillo teneat. ꝓ mala geſtis a cōtutore.

Adde an iſti pupilleg iū habeāt militeo niſi tpio. vide glo. bar. et doc. in. l. fili uſſami. §. ve terani. ā. de pcu. et in. l. milites. C. eodem.

iur. l. in omnibus. ⁊. l. priuilegia. Aut electio quā pupillus habet trāsit ad heredes. vt. ff. c. l. a tutoribus. ff. heredibus. Item beneficium restitutionis: vt. ff. de in integ. resti. l. nō solū. et facit. l. de leg. ij. cum patronus. ⁊. ff. de ferni. ru. pre. l. pater filie. ⁊ de except. l. exceptiones. ⁊ de iudi. l. sed et si. in princip.

Quali ter facit ꝓsuptionem an de sit ad mul⁹ ō iure vel de gra. bald. in. l. ij. C. ō fut. ꝛv. quest.

CUm post mortem. ¶ Casus. Tutor mutuauit pecu. pu. et vi uente pupillo bñ crāt fol uendo debitores. mortuus est postea tutor: et fic tutela est finita. postea debitores facti sunt nō soluendo. certe nihil omnus nocet tutori. ¶ Quidam cum. Filie fratris mee curator eram. maritaui eam titio et promisi ei nomine dotis. xl. hoc modo. ego patruus ⁊ curator titie adulte promitto tibi titio marito eius nomine dotis pro ea. xl. postea dicte puelle superuenerunt multi creditores paterni qui abstulerūt ei quasi quicquid habebat. ita ꝙ non remansit in patrimonio suo qō valeret. xl. petit a me maritus illa. xl. quero nunquid teneor: supplere de meo illud quod deest patrimonio puelle ad soluendam dictam dotem ⁊ ex vna parte? et videtur ꝙ non: et ex alia videtur ꝙ fic. sed tamen ita iudicatur ꝙ si ego. ꝙmisi animo donandi teneor soluere et nō repetam a muliere. sicut et si animo donandi cuilibet alū creditori mulieris ꝙmisissem pro ea. si autem non ꝙmisi animo donādi teneor: marito soluere ⁊ possum a muliere repetere: siue constet matrimonium inter eam ⁊ maritum suum siue non. Sed quid si mulier dixit mihi ꝙ non soluerem marito: habeo exceptionem contra maritum in eo ꝙ deest de patrimonio mulieris ad. xl. soluenda marito. ipsa autem mulier debet marito cauere ꝙ si effecta fuit ita diues constante matrimonio ꝙ possit cōplere. xl. ꝙ ea complebit. Ymianus.

nec esti cause sed psone† succurritur: q̄ meruit precipuū fauorem.

¶ Si mortuo pupillo res eī ceperint perire: liberatur tutor a periculo peundarum rerum. Bar.

Paulus. Ler. xliij.

CUm post mortem pupilli[a] desinit esse nomen idoneū: tutor periculo eximit[b]. ¶ Quidaz cum esset fratris sui filie curator quadraginta dotis nomine marito eius se daturuz ꝙmisit. quero an succurrendum ei: cuz postea ere alieno emergente[c] suprauires patrimonij eius dos ꝙmissa[c] fit: quoniam in instrumento ita scriptū fit: ille patruus ⁊ curator stipulanti spondit. mouet questionez ꝙ nō vt de suo dotem daret: sed cum crederet rationez pupillarem sufficere: ꝙmisit. Preterea ⁊ illud hic pōt tractari: vt si sciens curator non sufficere ꝙmiserit vel donasse videat[f] vel qñ dolo fecit non illi succurratur[g]. rñdi curator cum officiuz suum egressus[h] sponte se obligauerit: non puto ei a ꝓtoze subuniri debere: non magis q̄ si creditori puelle pecuniā se daturum spondisset[i]. Sed is de quo tractamus si non donandi aio/z negocij gerendi[k] causa dotem ꝙmiserit[l]: habet mulierem obligatam[m]: et poterit dici etiam manēte matrimonio eam teneri: quia habet dotem[n] sicut in collatione bonorum dicitur[o]. Vel certe post diuortium siue exacta fit[p] dos siue maneat nomē: quia potest efficere vt ei accepto feraf. Quod si mulier suum curatorem adimplere id quod supra vires patrimonij eius in dotem dare ꝙmisit non queat[q]: curatorem quidē in hoc quod superfluū est per exceptionem releuari: mulier vero cautionem[r] in marituz exponere debet. ꝙ si qñq; locupletior constāte matrimonio facta fuerit: dotis reliquū marito soluat.

¶ Qui nomina que sibi a prioze administratoze assignātur agnoscit coz pericolo est astrictus. Bar.

Idem. Ler. xlv.

OUi nominibus[a] a curatoribus prioribus susceptis siue tutoribus agnouerunt: periculum in se transferunt.

¶ Per receptionē vsurarum pupillus non perdit priuilegium. Bar.

¶ Sed si pupillus post puberta tem rationibus a tutoze acceptis neg. gest. l. siquis mandato. ⁊. ff. man. l. ā mandato. ff. item.

m ¶ Obligatam. ad reddendū si iam soluit: vel ad liberandum si non soluit. ⁊ hoc siue matrimoniū duret: siue solutum est.

n ¶ Habet dotem. eo ꝙ vir habet ꝙmissionem. argu. ff. de in. dot. l. si extraneus. Accursius.

o ¶ Bonorum vt. nā confert mulier dotem tm minus accipiendo qñ soluta est: vel faciendo acceptō ferri qñ ꝙmissa est tm. vt. j. de col. do. l. i. ff. i. et. ff. consequens. Accur.

p ¶ Exacta sit a marito. i. quia marit is exegit a curatoze. vel fm Jr. ꝙ hic adulta exegit dotē a marito suo.

q ¶ Non queat. i. nolit et dic duob⁹ modis. primo ꝙ petit ista restitui quod pōt. vt. ff. de mi. l. si ex ea. ff. in dotis. Sed tunc dubitatur an hec restitutio prosit curatori/an non: ⁊ an ipsa petat ex sua persona etiā ea petere nolente ad instar fideiussoris minoris dolo inducti. vt C. de fideiuf. mi. l. ij. quod quidam dicunt. Sed tu dic cum vnam psonā repesentet puella et curator: proficere curatori restitutionem puelle: magime quia non poteſt cōueniri nisi curatorio nomine ⁊ ita nomine adulte durante cura: postea nullo mō: vt. j. de re iud. l. si se. Secundo ꝙ etiam si non petat puella restitui quod tamē posset (vt dixi) habeat tam ipsa q̄ curator exceptionem ideo quod vltra modum est: si modo cauea t marito: vt subūcit: ⁊ fm hoc denūciabit curatori ne sol uat primo ⁊ sēdo casu. si aūt curator cōueniret noie suo: tūc distingue. aut sic ꝙmisit ⁊ tenet cum effectu. vt. ff. aut curatorio nomine ꝙmisit: ⁊ tunc nō tenetur ipso iure: etiam sine ope exceptionis. Sed op. immo videtur nō exceptione sed ipso iure iuuandum curatorem. vt. ff. de iure do. l. siue generalis. So. ibi vltra patrimonium: hic vltra vires patrimonij vt ibi no. Item videtur ꝙ nec exceptionē habeat constante matrimonio. vt. ff. de ꝓdi. ob cau. l. si donatur. ff. j. ne habeat mulier dotatam: vt ibi dicitur. Solu. ibi totū erat indebitum quod extraneus pro muliere ꝙmiserat: ⁊ fic oino fieret indotata. hic autē solum quod est vltra modū: vel aliud in curatoze: vt hic: ne officiū suum sit sibi dānosum. vt. j. quēad. testa. ape. l. si quis ex. ⁊ de fur. l. si seruus. ff. quod vero. Sed certe: in contrario suus error eodem modo non dz illi extraneo nocere. arg. ff. de condi. inde. l. fz ⁊ fi me. Vel ibi suū nego ciū ⁊ suo noie vt ipse ex sua psona teneret: licet mādato mulieris fecit. at hic gessit negociū minoris ⁊ eius nomine se obligauit. vñ cū minor iuuat ⁊ ipse iuuat. Vel fm Jo. ibi credēs se debere ꝙmisit sponte: hic sciens se nō obligatum mulieri (credebat tamen esse tm in bonis eius qō sufficeret ad hāc dotē) ex necessitate officij sui ꝙmisit. ideoq; ei subueniturￗ vt. j. de his qui. vt indig. l. tutorē. Vel hic vir nō erat dignus maioze dote q̄ facultas mulieris patiē: ibi erat dign⁹ tota dote ꝙmissa. ⁊ als non accepisset eam in vxorem.

r ¶ Cautionē. fic. C. de rei vxo. ac. ff. cū autē.

Casus po nit.

c ¶ Quidā cū esset. Si curator adulte ꝙmittat dotem pro ea supra vires patrimonij: siquidē sciente vel animo donādi vel dolo tenetur: vt in illo ver. preterea. sicut si ꝙmisisset creditori puelle similiter animo donandi: vt in ver. se. si causa negocij gerendi ꝙmisit vltra vt dicitur in illo ver. mouet ⁊ in illo. sed is in pn. habet mulierem obligatam: vt siquidem iam soluerit etiam minus de dote recipiatur. vel si solū ꝙmisit vt ei acceptū feratur. et hoc siue cōstante matrimonio siue eo dissoluto vt ibi: habet mulierē obligatā ⁊c. ⁊ ibi vel certe ⁊c. vsq; ad. ff. q̄ si mulier ⁊c. ad similitudinē mulieris conferentis dotem: deinceps planum est. Accursius.

d ¶ Emergēte. in bonis neptis: vt subūcit. ⁊ ita q̄ de nouo emergūt ⁊c. vt. ff. de interro. act. l. de etate. ff. ex cā. ⁊ casus isti non possunt puideri. vt. j. de admi. re. ad ciui. pertl. l. ij. ff. si eo tpe. Accur.

e ¶ Promissa fit. ⁊ videt ꝙ nō. quoniam ⁊c.

f ¶ Vel donasse videatur. quod videtur. vt. j. de reg. iur. l. cuius. ⁊. C. de do. ꝙmisi. l. ff. Accur.

g ¶ Succurratur. quod videtur. arg. ff. ad vell. l. ij. ff. verba. q̄ ambo satis in idem recidūt. Accur.

h ¶ Egressus. qz ꝙmisit vltra q̄ deberet. ⁊ sciens. vel melius quia obligauit se suo noie aio donandi cū pupille noie facere debuerit: ⁊ fic non tenet finito officio. vt. C. quā. ex fa. tu. l. j. l3 in procuratoze secus. vt. ff. de procura. l. procurator qui pro euictione.

i ¶ Spopondisset. animo donandi similiter.

k ¶ Serendi. credens rationem pupille sufficere. vt. ff. dixi.

l ¶ Promiserit. etiaz si non soluit: quia id ci abesse videtur ⁊c. vt. ff. de debitoribus. Item dic ꝙ coguntur illa nomina in se transferre etiam si minus

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

si minus sint idonea: nõ tñ agnoscere: vt. §. e. l. tuto: siue. ¶ Vel vic qui. i. illi quozũ tutela vel cura est gesta. vt. §. eo. l. cum queritur.

a ¶ Reliquationem, als reliquationem. als reliquozũ rationẽ. ⁊ dic q̃ tuto: dicebat hoc ⁊ hoc habui: z ibi ꝓpendi. vnde adultus fuit contẽtus ⁊ liberauit eum omnino: z etiã accepto tulit vsuras. ⁊ ꝑm hoc reliquatio. id est retentio. sicut ⁊ ponitur. j. eo. l. lucius. in princip. Sed ꝑm hoc quomodo est priuilegium saluũ? Rñ. petita in integrum restitutione prius. si autem in vsuras tñ liberasset in alijs remaneret ius saluum adulto sine restitutiõe. Vnde secundo reliquationem id est reliquozum assignationem et respẽtationem. nam dicebat. c. apud se esse in reliqs. ⁊ inde vsuras minozi sepe soluit. sic ponitur. §. de pac. l. tale. §. post diuisionem. et fz hoc minoz fuit contentus dictis. c. pro re liquis. ⁊ sic bene dicit saluum priuilegium. Sed tunc est cõtra. j. de priui. cre. l. siventri. §. in bonis. vbi deponens pdicit priuilegiũ accipiendo vsuras. Sol. vt ibi. Potes etiam dicere ꝑm hanc lectu. acceptauerunt. i. liberauerunt: z nõ erit dicta. l. cõtraria. Additio. Solue ꝑm bar. q̃ aliud est in priuilegio q̃ datur depositario: illud enim perditur per receptionem vsurarũ. egre ditur tamen terminos depositi: z aliud in priuilegio quod datur pupillo: vt hic. Accursius.

b ¶ Priuilegium. q̃ est in tacita hypotheca. vt. C. e. l. pro officio.

S I pupillus. ¶ Casus. ¶ Pupillus habuit duos tutores quozum vnus male administrauit. finita est tu. vñ habuit curatorem puquondã ⁊c. Auctoritate curatozis liberauit tutozẽ q̃ male gessit. certe alterum qui bene gessit nõ poterat conuenire pu. quondam ex persona liberati. ⁊ idem est in duobus magistratibus. quozum vnũ qui male gessit res pu. liberauit. nã non poterat alterum qui bene gessit ex liberati persona conuenire. videtur ergo a cõtrario q̃ si res pup. non liberasset male gerentem magistratum. q̃ bene gerẽtem ex eius persona cõuenire possit. sicq̃ possit eligere quẽcũq̃ ex magistratibus cõuenire velit: sicut est in duobus reis eiusdẽ pecunie quozum quẽcũq̃ vult potest eligere creditoz. certe q̃ vis ita vt dictum est videatur idem in magistratibus ⁊ in reis debendi/ nõ tamen cõsteoz idẽ esse in magistratibus. immo ita debet esse in eis vt si ambo sint soluendo tempore depositi officij quilibet pro parte teneatur: z nõ habeat pup. electionem cõueniendi quem eozum vult: quasi dicat a contrario sensu si non est solnẽdo vnus de magistratibus predictis tẽpore depositi officij bene tenetur alter ex sua persona. ¶ Quis enim in huc casu subaudito teneat vn̄ ex magistratibus pro altero/ tamen non est ita vbi alter tẽpore liberatus est. quia licet male gesserit tẽpore liberatus tamen alter pro eo non cõuenietur. quia perinde est ac si soluisset pro parte sua tẽpore liberatus. Giuianus.

c Liberasset. forte transfigendo modico accepto.

d Illius nomine. sed hoc quomodo cum ambo viriliter tenebantur: Respon. loquitur quãdo vnus gessit et alter non: z liberauit gerentẽ quo casu primo gerens erat cõueniendus. vt. §. eo. l. tutores qui se. §. in eum. Vel dic q̃ nõ erat soluẽdo tempore depositi officij. als secus. vt. C. de di. tu. l. j. nam non posset hic cedere actionẽ contra liberatum: vt. j. de solu. l. ritchum. §. pe. Sed contra. j. de fideiuf. l. si stipulatus. §. si. vbi alterum fideiussorem insolidum conuenio altero liberato. Sol. vt ibi. Item arg. contra. j. de leg. j. l. ab omnibus. j. rñ. Additio. Nic ꝑm Dy. q̃ ibi nõ liberatur facto creditozis: sed facto testatozis legantis qui vnũ ex heredibus potuit liberare ⁊ alios insolidũ obligare. vt l. cum ab vno. j. de leg. ij. bar.

e Collegis. s. vt vno liberato alter tantum pro virili teneatur.

f Tractaui. ego paulus. Accur.

g Quod nõ est ita. vt insolidum teneatur magistratus indistincte: fz si ex dolo conuenientur/ non si ex culpa. vt. j. de magi. conue. l. antepe. et. C. de magi. conue. l. iij.

h Locum non habet. quia vt dixi viriliter tenentur nisi alter fit non soluendo. tunc enim alius tenetur insolidum. Sed si vnus fit tempore liberatus: soluisse videt. z ideo alius in virilem tantũ tenetur: vt subijcit. Accursius.

i ¶ Tempore liberatus est. scilicet. ccc. annis qui currunt cõtra actionem tutele. Sed quomodo potest vnus ante alium liberari/ contestatione litis vel agnitione debiti non. vt. C. de duo. re. l. fi. Respon. quidam q̃ ante fuerat finita tutela in ꝑsona vnius q̃ alterius. scz morte. vel quia vsqz ad diem vel condictionem fuit datus in testamẽto. vt institu. qui. mo. tu. §. sed si vsqz. ⁊ qui da. tu. possunt. §. ad certũ. Sed hoc hodie nõ valet: q̃ non currit in pupillari etate. vt. C. de prescrip. ccc. an. l. sicut. §. nõ sequs. Tu ergo dic hoc posse contingere: quia finita tutela vnius per mortem vel diem vel condictionem vt dixi: minoz fuit litem contestatus. et sic in. xl. annũ. fuit perpetuata. vt. C. de prescript. ccc. annũ. l. fi. altero post ea anno fuit finita tutela alterius et sic ei? actio durat. ccc. annũ. tantum. nec potest dici q̃ istius actio fit perpetuata in. xl. an. cum nec nata erat tẽpore lit. contesta. vt. j. de tut. et ra. dist. l. si tutor. §. fina. et. l. seq. ꝑterea ꝑm Hug. et si vno tempore finiatur in ꝑsona vtriusq̃ tutoris forte nõ nocet alteri cõtestatio facta cõtra alterum. quia non in solidum/ sed viriliter tenentur duo tutores finita tutela si in eius fine ambo erant soluendo. vt C. de di. tute. l. j. Et si dicas etiam idem esse homodie per auten. in duobus reis vt non teneantur nisi viriliter: immo certe insolidum si alter est absens: vel minus idoneus: vt in auf. de duo. re. §. j. colla. vij. quod in tutoribus ammodo non est licet alter fiat inops. vt. d. l. de di. tu. z. j. eod. l. emilius. Sed hoc non placet vt ponamus quando finita tutela omnes sint idonei. quia oportet nos ponere quando vnus in defectum alterius tenetur insolidum: nisi esset liberatio vel prescriptio. quod non est in dictis tutoribus: vt dictum est. Accursius.

k ¶ Nihil habet. vt ita alter teneatur insolidum.

l ¶ Satisfecit. pro parte sua: ita vt alter teneat in virilẽ tñ. differunt tñ q̃ soluens ipso ire ꝑscribens exceptione liberat. vt insti. qui. mo. tol. ob. in prin. z. j. de actio. z oblig. l. obligationũ fere. §. placet. itẽ ad hoc §. de cõsti. pecu. l. itẽ illa. §. q̃ adiũctur ei. Accur.

L Ucius. ¶ Casus. Curator cuiusdam adulti fundũ adulti locauit sempronio: qui sempronio? nõ soluit adulto id quod debuit soluere ex condictione. vñ z ad hoc tenet dictus curator adulto. adul tus postea fecit procuratorem ad negocia sua dictũ conductorẽ. nunquid propter hoc quod fecit ipsum ꝓcuratorẽ videt approbare obligationẽ ei? z ab eo curatorẽ liberare? z rñ. q̃ nõ. Sempronij. Sempronius pollicitus fuit dare ciuitati bononie centũ: postea decessit relicto filio impubere: quia filius credens patris hereditatẽ esse damosam abstinuit se ab ea. vnde respu. bononie accepit bona pdicta: z intrauit in possef. eozum: z ad ea gubernanda fecerunt magistratus reipu. tres curatores durante administratione: vnus ex his pone factus est non soluendo. tempore procedente dict? pu. videns q̃ hereditas. pdicta erat lucrosa recepit eam imperatore hoc iubente. vult modo pdictus pu. cõuenire dictos curatores. z quia vnus nõ est soluendo vult conuenire alios ex persona eius. queritur vtrum possit. z dicitur q̃ non. immo conuenient magistratus qui dederũt eos curatores. ¶ Tutorẽ. ¶ Quis alius tutor mutuet pec. pu. fini. contutoris nomine, non tamen tenetur ad vsuras cẽtesimas pupilli. ¶ Questũ. Finita tu. tutor: pec. pu. in suos vsus cõuertit. certe de ea pecu. casdẽ vsuras ꝑstabit pupillo quas prestaret pro illa quam in suos vsus cõuerteret tutela durãte. ¶ Paulus. Fideiussor: qui datus fuit p tutorem pupillo pro re pupilli saluanda nõ tenetur de his que male tutor: administrauit post tutelam finitam. ¶ Tutele. Tutor: contra tutorem meum quondaz egit tutele. z ipse monstrauit mihi libzũ in quo scripserat rõnes tutele. ibi tamẽ nõ erat scriptũ qualiter quidam debitores mei psoluerũt tutori pdicto: qui in veritate ei soluerãt durãte tutela: z tutor cõfessus fuerat sibi solutũ. fuit mihi cõdẽnatus tutor: sed q̃ apparet in dicto libro eũ mihi debere z soluere mihi. certe adhuc possum agere cõtra eũ actione tutele pro pec. quã ei soluerũt dicti debitores ꝑ quis iam egerim semel contra eum. ¶ Cum testamento. In testamento duo tutores cuidam pu. dati sunt: vnus illozum decessit: z alter in locum eius est dat? a magistratibus: z ab eo exacta est satisdatio rem pu. sal. fo. cum male administraret: substitutus in locum mortui superstes tutor: testamẽtarius postulauit eum suspectũ sicut debuit: postea factus est nõ soluendo substitutus tutor: quis tenebitur pro eo pupillo? Certe primo tenẽtur fideiussores ab eo dati: z postea magistratus: tutor autẽ testamentarius non tenetur nisi pro sua parte. ¶ Tutoribus. Tutores exigentes debitum a debitoribus pu. bene liberant eos: sed non possunt eis remittere debitum. vnde ille qui minus soluit tutori in superfluo conuenietur a pupillo.

a ¶ Traxit. i. partem mercedis soluit: ⁊ partē apud se retinuit. Azo.
b Etate. xxv. an. nam ante nō potest facere procuratorē nisi auctorita te tutoris vel curatoris. vt. C. de procu. l. neq.
c Procuratorē. vel generalē: vel ad aliquam causam: vel ʒ curatorē quondam: per quod videbatur multum de eo considere.
d Omne debitum. id est in omnem obligationem debiti sempronij. Azo.
e Reliquatus est. id est retinuit apud se. ⁊ sic ponitur vno mō. ff. e. l. q nominib⁹. fm vnū sensum.
f Videri. ne sibi preiudicet. vel etiā cōtra sempronij ne ex mora petat vsuras vel non tencatur: qz a se nō exigit. vt. §. man. l. q mutuam. §. non iō. vel ʒ curatorem sit pe cure potuit exigere a colono: et adulterio emolumentū que rere et nō fecit. vt. C. arbi. tu. l. quicquid. Azo. vel si colonus tpe cure fact⁹ est nō soluendo negligen te curatore. vt. C. eo. l. debitoribus.
g ¶ Pollicitatione. facta ob honorē. vel etiam sine causa sed inceperat solure: als nō diceret debitor. vt. j. de pol. l. j.
h ¶ Patrie. puta ciuitati sue. Accur.
i ¶ Reipublice. scilicet illius ciuitatis propter dictā pollicitationem.
k ¶ Apud grecos. hic est grecum.
l ¶ Si pupillo. si id est ꝑ uis. Accur.
m ¶ Acti ones. scilz nego. ge. vt. §. de neg. gest. cum alicui. lz nō fui contēplatione gesserit. et hoc iō: qz in rē et ꝑ versa est eorū gestio: sine fructus q̄s isti ꝑ curant. ar. C. qō cum eo. l. ci. g. ifi. §. 2o. imino qz re ipsa eius sunt negocia ex postfacto. vt. §. de nego. gest. l. ite fi cuz putaui. §. fi. Aliū dicūt in factū. qō nō placet. ſz illa dabif in mgr atum: vt statim dicā. ite dicit decerni: ppter id qō est. §. de orig. iur. l. ii. §. oim. qō hodie non est. vt. C. de formu. l. vnica.
n ¶ Conueniri oportere. act. in factum. vt insti. de satisda. tu. §. f. caendū. vel act. neg. ge. qz videnē gessisse per aliū. vt arg. §. e. l. ita autem. §. gessisse. z ar. j. de magi. cōue. l. fi.
o ¶ Administrāt. fub. fine publico officio vel dignitate. sed vt priuati. vt in nſo casu. Aliqn ʒ. §. e. l. fi publicus. et. j. de magi. cō. l. antepe. z qō dicit alia cā ꝛc. qz inuētovno curatore nō soluēdo omisso alio venit ad magistratū: sed in tutoribⁿ vno nō soluēdo prius ad cōtutorē q̄ ad magistratū: qō est si tutela nō est diuisa. vel si est a se ipsis diuisa: fec⁹ si a iudice vel testatore. vt. C. de diui. tu. l. ii. Itē facit j. ea. l. §. cū testamēto. z. j. de tu. z ra. di. l. j. §. nūc tractem⁹. Itē q̄ dicit teneri magistratū. p nō idoneo. immo videt pupilli eē dānū. vt. §. de nego. ge. cū alicui. q̄ ē ſo. So. ibi dicit piculū esse legitimi vt non cōueniat aliū curatorē sed mgr atum sic: vt hic 62. Azo. vel hic durante officio deest et soluēdo: ibi eo finito. arg. C. de pba. l. ex pſona. z arg. j. de magi. cōue. l. j. §. mgrat⁹. Vel sol. vt ibi. Itē videt ad cōuratorē veniendū z nō ad mgratū. fic. j. de iure fil. l. auferf. §. fina. Sol. ibi agit fiscus vel magistratus cōtra tutores seu administratores: hic agit minor cuius bona fuerunt administrata. Accur.
p ¶ Suo nomine. qō pōt. vt. §. eo. l. quotiens. circa prin. gerendo tamē negocium pupillare fic. z. C. de bo. ma. l. j.
q ¶ Conuertere. ſ. tutorem. et qñ vicatur in suos vsus conuertere: dic vt §. eo. l. tutor. qui reperto rium. §. pecunie.
r ¶ Eadem vsuras. scilz cēſimas fi fecit clam. ſi palam pupillares. vt. j. eo. l. nō existimo. et. §. eo. l. tutor qui. §. pecunie. fic ergo finita causa non finitur effectus. fic et. §. re. amo. l. et ideo. et facit. §. e. l. tutor q. §. fi. z de vsur. l. j. in fi. et. §. eo. l. tutor. p pupillo. §. tutor.
s ¶ Non teneri. fic. §. de pact. l. fi. et. §. loca. l. item queritur. §. qui impleto. et. C. loca. l. fi cū hermes. et. §. eo. l. ita aut. §. q̄uis. et. l. tutores. §. curatores. et. j. de iure fil. l. iij. §. cum quinquennium.
t ¶ Tutele iudicio. hic debet esse. §. quia si legerētur cū precedenti nō bene quererētur an teneatur fideiussor tutele iudicio. nam ex stipulatu teneretur si teneretur. et fi non est. §. dic hunc fideiussorem successisse tutori. vnde sicut tutor non teneretur tutele nisi esset connexitas: sic nec eius heres. vt. j. de tut. et rat. dist. l. si tutor: post. et tunc tenetur fideiussor quando nō est conneza. vel dic tutele iudicio: id est propter tutele iudicium quod datur in tutorem: quia non datur: sed negociorum gestorū. vt. o. l. si tutor.
v ¶ Tutor conuentus. in distincte ac. tu. proposita. vt. j. patet.
x ¶ Rationum. totum qō ad rem pertinet. vt. §. de e. dē. l. argētari⁹. §. j. z que sit ratio: dic vt eo. titu. l. si quis. §. rationem.
y ¶ Apoche. in quibus debito fuerat tutor confessus. ſcz fe recepisse. vt. C. de fi. instru. l. plures.
z ¶ Serenti. alioquin secus. vt. j. de sol. l. q̄ si forte. §. j. Accur.
a ¶ Ipso iure. snia iudiciali interueniente. vt. C. eo. l. sancimus. als nō ipso iure. tu dic etiaz sine iudice. vt. j. e. §. fi. lz dtur restitutio. vt institu. quiali. licet. §. nūc admonēdi. vbi de hoc no.
b ¶ Rei iudicate. apparet ergo qꝫ indistincte fuit ꝓposita actio tutele. fic z. C. de iudicijs. l. ij. Accursius.
c ¶ Nati essent. a testatore diuisa tutela. vt. j. patet.
d ¶ Petente matre. q̄ hz necesse petere. vt. §. ti. j. l. j. z. ij. lz qñqꝫ excusē si nō petat in locū mortui. vt. §. ti. j. l. fi. in prin.
e ¶ Precepto a magistratibus. ergo dedit presidis ꝓceptor: vt hic dicit. fic institu. de attil. tu. §. fed hodie. Sed cōtra. §. de tu. z cur. da. ab his. l. nec mandante. Solu. vt ibi.
f ¶ Natus est. tutor ergo datur habenti tutorem. sed hoc casu permittitur. vt. §. de testa. tu. l. fi quis sub cōditiōe.
g ¶ Pro eo. ſ. tutore puta fideiussores. Accur.

qui sempronius reliqua traxit[a] pupillus etate[b] probata eundem quondam colonum sempronium fecit procuratorem[c]: quero an ex eo q̄ ille vt procurator egit: omne debitum[d] adolescēs agnouisse videatur: coqꝫ nomine curatorem suum liberasset. Paulus rñ. non ex eo q̄ adultus cum qui prediu eius coluit procuratorē habere voluit: debitum quod ex conductione reliquatus[e] est agnouisse cum videri[f].

Diuisio facta inter plures tutores a seipsis nō facit quin vnus pro alio teneat anteqū peruenīat ad magistratū: secus in diuisione facta a pluribus reipub. administratoribus. h. d. Bar.

¶ Sēpronij[g] q̄ ex pollicitatione[h] debitor patrie[i] sue exiterat bona respublica iussus p̄sidis possedit: quorum bonorum magistratus reipublice[l] tres curatores constituerunt qui apud grecos[k] vocant qui post ea inter se fine consensu reipubli. administrationē bonorū sempronij diuiserunt: ex quibus quidam cum reliqua traherent: iidem in ipso tpe administrationis esse desierūt: postea pupillus heres sempronij qui abstentus erat ab imperatore impetrauit vt bona paterna ei restituerentur. quero an ex bonis eorū qui idonei sunt indēnitati pupilli prospici debeat: cum indiuiduum his officiū cure a magistratibus[m] iniunctum sit? Respon. paulus. Si pupillo[l] in curatores bonorū actiones[n] decerni placuerit: pro eius portione qui idoneus non sit magistratus cōueniri oportere[o]: alia est enim causa tutorū: alia eorū qui reipu negocia administrant[o].

Si tutor: facit de re pupilli id ad qō tenēt licet suo noie: ad vtilitatē tamē pupilli facere presumitur. h. d. Bar.

¶ Tutorē q̄ pecuniaz pupillarez q̄uis suo noie[p] fenerauit: non videri contra cōstitutiones fecisse: q̄ prohibent pecuniā pupillarem in vsus suos conuertere[q].

Finita tutela ante solutionē currunt vsure q̄ prius currebant. hoc dicit Bart.

¶ Quesitum est an eius pecunie qua tutor vsus est: post finitā q̄z tutelam in diē iudicij accepti cadē vsuras[r] pstare debeat? Paulus rñ. finita administratione eas vsuras debere cōputari q̄ in tutele iudicio cōputantur.

Fideiussor tutoris non tenetur ad ea que tutor post pubertatem sponte gessit. Bartolus.

¶ Paulus rñ. propterea q̄ post pubertatē nulla necessitate cogētes: sed ex voluntate sua tutor administrauit: fideiussorē qui saluazrem fore cauit non teneri[s].

Apoche tutorum debitoribus date fide faciunt ʒ pupillū iz ipse ʒ tutores habeat regressum. h. d. Bar.

¶ Tutele iudicio[t] tutor conuentus[v] edidit librū rōnum: ⁊ fm eū cōdēnatus soluit: postea cū a debitoribⁿ paternis quozū noia libro rōnuz[x] nō inerāt exigere vellet. x. pupillus: plate sunt ab his apoche[y] tutoris. q̄ritū est vtrū aduersus tutorē an aduersus debitores actio ei ꝓpetat? Pau. rñ. si tpe administrāde tutele tutori tutelā gerēti[z] debitores soluissent: liberatos eos a pupillo ipso iure[a]. sed si cū tutore actū eēt: posse eundez adolescētē ꝓpter eā cāz tutele expiri: ⁊ aduersus exceptionē rei iudicate[b] doli mali vti replicatiōe.

Si tutor: testamentariⁿ ⁊ datiuus gerunt diuisim pro datiuo p̄ius peruenitur ad magistratū q̄ ad cōtutorē. secus si oēs essent datiui. Bartolus.

¶ Cum testamento duo tutores dati essent[c] pupillo: ⁊ alter ex his vita defunct⁹ fuisset: in locū eius petente matre[d] ex p̄sidis puincie precepto[e] a magistratibus tutor datus est[f] alius: a quo magistratus satis exegerunt rem saluam fore. tutor testamēto datus postea datū suspectum fecit. quesitū est inquantum teneat. Pau. rñ. tutorem testamento datum ꝓ ea parte conueniri oportere: pro q̄ parte administrauit. p cōtutoris autē portiōe prius eos conueniri debere qui pro eo[g] se obligaret ergo q̄ indistincte fuit ꝓposita actio tutele. fic z. C. de iudicijs. l. ij. Accursius.

Vel magistratus.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010.

a ¶ Vel magistratus. nõ autem fideiussores magistratuũ. ſic. ſ. de magi. conuenien. l. i. Accur.
b ¶ Facere debuit. citius ꝗ fecit.
c ¶ Alis. ſ. quãdo nõ eſt diuiſa tutela: vel eſt inter ſe. Item exigit ꝗ geſſerint omnes. vt. ſ. de magi. cõ. l. ſi duo. ſi vero vn' geſſiſſet alij' nõ: primo cõuenit mgſtat' ꝗ tu tor: q nõ geſſit: niſi imputet ſ̃ gerenti q cõtutorẽ non accuſauit ſuſpectum vel tarde: vel accuſando prodidit iura eius: vt. ſ. de tut. et ra. di. l. ſ. nunc tractemus. Item. et. C. de di. tu. l. ij. accur.
d ¶ Excuſi fuerint. alis ex cuſati: alis excuſi. ſ. per excuſionem.
e ¶ Collegam. ſ. ꝗ magiſtratum. qui col. ⁊c.
f ¶ Dimidias. qd autem ſeruetur tũc. ſ. dictũ eſt.
g ¶ Ipſo iure. vt. ſ. de ſolu. l. ſi pupilli. etiã ſine iudice ſm. R. hic cũ iudice. vt no. ſ. ſ. tutor.
h ¶ Donare. niſi in caſibus. vt not. ſ. de tut. et. C. ſ. ſ. tutor.
i ¶ Diminuẽdi cã. ſed bona fide bene põt tranſigere. vt. ſ. de fur. interdum. ſ. q tutelã. et. C. de tranſact. l. ſ̃ſes. et fa. C. de pact. l. pactũ. ⁊ de iureiu. l. iuſiurandum. ſ. ſi tutor. et. ſ. pro empt. l. q fundus. ſ. ſi tutor. et. ſ. eo. l. tutor qui tutelam. ⁊ de offi. pcu. cc. l. i. ſ. ſi rem. ⁊ C. eo. l. non omni. et. ſ. de fur. l. tutor. ⁊ inſti. qui. ali. licet. ſ. penul. et. ſ. fina.

Facit ad h hunc tet. c. t. cum glosa. i. terra de transac.

Titij. ¶ Caſus. Filijs meis dedi tutores titium ęxtraneum. et meuiũ fratrem meũ. ⁊ ita ſubiungi volo ꝗ oia grauẽ cum conſilio meuij fratris mei. et qõ ſine eo fiet nolo ratum eſſe. et volo ꝗ mariana et ianuaria eſtiment quãtũ eſt neceſſe filijs meis quolibet die pro alimentis: poſtea debitores pupillares ſoluerunt ſoli titio. certe nõ liberant. Itẽ non ſtatur arbitrio dictarũ mulierũ de alimentis immo cõmittit arbitrio boni viri. ¶ Tutores. Quidã pupillus habebat tutores pro rebus italicis ⁊ alios ꝗ prouincialibus: in italia autẽ inuenerunt tutores italici inſtrumenta debitorũ prouincialium nunquid tenentur ea exigere: certe nõ. ſed debẽt hoc manifeſtũ facere tutoribꝰ puincialibꝰ. ¶ A matre. Tutor a matre datus filijs ſuis ſi diſtrahat bona pupillorum ea a poſſidentibus vendicabunt pupilli. ¶ Prefectus. Teſtator dixit pecũ. quã relinquo filijs meis nolo mutuari alijs ſed ſi tutores nolunt ſi bi retinere ⁊ ſoluere de libra. iiij. denarios. placet mihi. ⁊ tutores dixerũt. placet nobis. poſtea tutores alijs mutuauerũt dictã pec. ad tres denarios libram. certe ipſi tenenẽ preſtare pu. iiij. denarios de libra dicte pecunie. ¶ Lucius. Quidam inſtituit ſibi heredẽ lucũ titium. iſte lucius a tutore quorundam pupillorum mutuam pec. accepit ⁊ rẽ dicte hereditatis ei obligauit. procedente tempore fiſcus abſtulit dictã hereditatẽ lucio titio eo ꝗ iple nõ vindicauit mortem illius qui eum heredem inſtituerat. ⁊ ſic dictum pignus abſtulit dicto tutori. vnde non poteſt eſſe ſalua pecunia pu. cum ipſe lucius titius eorum debitor fortẽ nõ fit ſoluendo. nunquid erit iſtud nomen periculo tutorum: et certe non. ¶ Altero. Duo fratres erãt ſocij omnium bonorum. vnus deceſſit filio impubere relicto herede: ⁊ eius impuberis fuit tutor: frater ſuperſtes. ⁊ omnes res cõmunes ſibi tutori ⁊ nepoti vendidit cuidam bona fide. ⁊ habuit preciũ. poſtea dictas res emit ſuo noie ⁊ negociat' eſt ſuper eis. ⁊ multa lucrat' eſt. finita poſtea tutela: petit ab eo pupillus medietatem lucri. certe nõ põt: ſed vſuras de ſua parte pecunie bene põt ab eo petere. ¶ Tutor. Cũ diuiſa eſſet adminiſtratio inter tutores prouinciales ⁊ italicos. creditor pupilli prouincialis cõuenit tutores italicos ⁊ ipſi ei ſoluerunt. certe bene reputabũt hoc pupillo in ratione. Aiuianus.

uerũt: vel magiſtratus[a] qui eum dederunt: tunc ſi ſolidum pupilli cõſequi nõ potuerit de officio cõtutorꝰ querẽdũ eſt an ſuſpectum facere debuit[b]: ſi ſertim cũ ſuſpectus quoq; postulaſſe dicat: alis quidem cũ mgſtatus plures tutores dant: non prius ad eos reuertit pupillus pot ꝗ ꝗ os tutores excuſſi fuerint[d]. ¶ In proposito cuꝫ vnus a magiſtratibus dat[e] proponeret: non eſt viſus prius colleganꝫ conuenicndũ q ⁊ ſuſpectus fecerit ⁊ teſtamẽto datus eſt perindeq; habẽdos ſingulos: ac ſi teſtamento in partes dimidias[f] tutores dati eſſent. †

¶ Tutor poteſt ſolutionẽ recipere non donare vel. p modico ſine cauſa trãſigere. hoc dicit iſte notabilis. ſ. Bar.

¶ Tutoribus cõceſſum eſt a debitoribus pupilli pecuniam exigere: vt ipſo iure[g] liberentur: nõ etiam donare[h]: vel etiã diminuẽdi[i] cauſa cum bis tranſigere. ⁊ iõ cũ q minus tutor ſoluit: a pupillo in reliquũ cõueniri poſſe.

¶ Iuſſus facere cum conſilio alterius ſiquidem eſt particeps officij: tenet cũ requirere ⁊ ſequi: alis ſecus. Bar.

Scuola. Ler. xlviij.

Titium ⁊ meuium[k] tutores quis dedit: ⁊ cauit ita: volo ⁊ rogo omnia fieri cum meuij fratris mei conſilio: ⁊ qõ ſine eo fiet irritum fit[m]: titius ſolus a debitoribꝰ exegit: an liberati eſſent querit. Reſpõdi ſi ⁊ adminiſtrationem meuio dediſſet[n]: nõ recte

ſolutũ. Quantũ aũt filio meo diurnũ ſufficiat[o] mariana ⁊ ianuaria eſtimabũt. q̃ro an cõtenti eſſe debent tutores arbitrio[p] mulierum: Reſpondi ſumptum bonivi ri arbitrio faciendum.

¶ Ad tutorẽ apud quem inſtrumenta ad adminiſtrationem alterius pertinẽtia reperiunt/ pertinet alteri notũ facere: alis tenebitur. h. d. Bar.

¶ Tutores dati ad res italicas inſtrumenta rome reperierũt debitorũ puincialium[q]: vt pecunia rome: aut vbicũq; petitus fuerit ſoluat. quero cuꝫ neq; debitores in italia eſſent: neq; eorũ predia/ an hec exactio ad italice rei tutores pertineat: Rñ. ſi puincialis ꝗ tractus eſſet non pertincre[r]: reſpicere tamen ad officiũ eorũ[s] ne inſtrumentorꝫ ignorantia[t] contractus eos ad quos[u] adminiſtratio pertinet lateret.

¶ Res nõ legitime veditas poteſt pupillus vendicare. h. d. Bar.

¶ A matre dat[v] teſtamento tutor cum putaret[x] ſe tutorem eſſe: diſtraxit[y] bona materna ⁊ paterna pupillorꝫ: et deceſſit nõ ſoluendo[z]. querit an pupillus res poſſit vendicare: Rñ. ſi manẽt[a] res pupilli: vendicari ab eo[b] poſſe.

¶ Ea que tutor poteſt facere pro pupillo/ ⁊ pro ſe licite faciendo ſimpliciter videtur pro ſe facere. h. d. Bar.

¶ Prefectꝰ legiõis ita teſtõ canit. volo vt ſit in arbitrio tutorꝫ filij mei ſi voluerit hui' ſumme[c] vncias inferre vſuraꝫ naꝫ noĩe ita ne nũmi diſpergãt. q̃ro ſi apparue-

hic aũt filios inſtituerat/ ⁊ eis preſtare alimenta arbitrio mulierũ voluit quaſi ipſe tutrices eſſent: q̃ eſſe nõ potuit. Item. vt. ſ. de teſta. tu. l. iure noſtro. ⁊ facit ad. l. iſtã. ſ. p ſoc. l. ſi ſocietatem. ſ. ſi. ⁊. l. ſeq. ⁊. j. de ver. obli. ſi quis arbitratu. ⁊. j. de ope. lib. l. ſi libert'.

¶ Prouincialiũ. continebat aũt in illis inſtrumentis. vt pecunia ⁊c.

¶ Non pertinere. vt ⁊. ſ. e. l. vel in partes. Sed cõtra. ſ. eo. l. tutores qui. ſ. heres. ſed ibi bene pertinebat ad eum.

¶ Officium eorum. tutorum italie.

¶ Inſtrumentorum. ⁊ hoc dico ⁊c.

¶ Ignorantia. i. propter ignorantiam contractus lateret ⁊c. ⁊ facit ſ. titu. j. l. ſi. ſi.

¶ Ad quos. tutores puincie. ⁊ no. q̃ tenet vn' docere aliũ de eo quod pertinet ad adminiſtrationẽ docti. ⁊ fa. ſ. e. l. tutores qui poſt. ſ. heres.

¶ Putaret. nõ tũ erat niſi cõfirmaret. vt ⁊. ſ. de confir. tu. l. j.

¶ Diſtraxit. de facto. de iure enim nõ tenet: ⁊ ideo vẽdicat vt hic. ⁊. j. de re. eo. qui neq; ⁊. C. de tu. ⁊ cura. qui ſa. nõ de. l. in dubiũ. ⁊. j. de do. exc ep. l. apud celſum. ſ. ſiquis non tutor.

¶ Non ſoluendo. idẽ ſi eſſet ſoluẽdo. vt. C. ſi tu. vel cura. l. etiã. ſed tũc poſſet aliquid conſequi pupillus agendo cõtra heredẽ tutoris. nã cõtra eũ agere põt ſi velit. vt. ſ. eo. l. tutores qui. ſ. j. ⁊. ij. ⁊. ſ. curatores teſtamento. Itẽ cũ deceſſit nõ ſoluendo in hereditate eius non eſt locus legi. vt. j. de here. inſti. l. ſi quis ſolidum. Item.

¶ Si manent. ſi. i. quia. nec eũ potuit preſcribi pupillo. vt. j. de acgr. re. do. l. bone fidei. in ſi. j. rñ. Item. ¶ el pone ꝗ dictionaliter. ⁊ dic mãnerẽt. i. extarent. idem ⁊ ſi eſſe deſierunt dolo poſſidentis. vel ſi ſciens tutorem eũ nõ eſſe emiſſet. H.

¶ Ab eo. emptore.

¶ Huius ſumme. puta centũ marchar: quas habebat i archa in ſterlingis. ⁊ dic ꝗ teſtator timens ne pecunia p dicta diſpergat vl pdat ſi

Tutor cõtutorẽ docere tenet.

k ¶ Titium ⁊ meuium. hic meuius erat frater teſtatoris.
l ¶ Volo. ſequit grecum volo vſq; illic titius ⁊c. ſm Item.
m ¶ Irritum ſit. ergo nec ob. j. de ſolu. l. q̃ ſi forte. ſ. j.
n ¶ Dediſſet. alioquin ſi non eſſet contutor: et ſic non haberet adminiſtrationem. ſecus eſſet. vt. j. e. l. ſ. j. ⁊. ſ. e. l. quidã. ſ. papinianus. q̃ ſunt contra. et facit. ſ. man. l. idẽq; ſ. ſi gs. et. ſ. de exerci. l. j. ſ. ſi plures. Arg. cõtra. j. de ꝗdi. ⁊ demon. l. cum tale. ſ. ſi arbitratu.
Additio Dic ꝗ contraria loquuntur in eo ꝗ habet ptãtem ab hole: vnde ſi ab homine adꝫciatur ꝗ faciat cũ conſilio alterius valet iſta adiectio et eſt ſequenda. hic loquitur in tutoribus q ꝫ ſunt nolati a teſtatore/ officiũ tamẽ habẽt a lege. vt. l. j. in puncl. ſ. de tute. Ideo teſtator adjuciando ꝗ faciat cũ cõſilio alterius ęxtraneu el contutoris non habentis adminiſtrationem nõ põt officium datũ a lege infringere: vt h. et. o. l. cũ qs. in pn. ⁊. ſ. j. ſ. ea. l. ſm Bar. hic.
n ¶ Dediſſet. et bene dedit adminiſtrationẽ meuio fratri ſuo: vt cum dicit in pnl. l. titium ⁊ meuium tutores do ⁊c. ſic ergo non recte ſolutum eſt titio tantum.
o ¶ Sufficiat. ad alimenta. Accur.
p ¶ Arbitriõ. cum nõ ſint tutrices. vt. ſ. e. l. qdam. ſ. papinianus. alioquin cõtra. vt. ſ. pri. dixi. Sed nunquid ęxquirent tutores opiniones mulierũ: Rñ. nõ: q̃ tutores plenã adminiſtrandi habẽt potẽtatem. ſecus ſi filijs nõ inſtitutis legaſſet alimenta arbitrio illarum: tunc ęxquireretur earum arbitriũ: et ſi iniquũ eſſet coꝫrigeretur. vt. j. de leg. ij. l. j. et de an. le. l. ſi cui ãnuũ.

Tutor cõtutorẽ docere tenet.

UNIV

tutoꝛ eam mutuet diuersis nominibus voluit vt esset apud tutoꝛem ꝛ faceret quod vellet: ꝛ daret pupillo vnciam de libra vel denariũ de solido in capite anni. nam vncia est duodecima pars assis. si tutoꝛ eam mutuet diuersis nominibus. licet plus ab alijs tutoꝛ percipiat ꝛ valet hoc legatum. vt. j. de lega. iij. l. fideicommissum. §. si heres. nunc ergo non habet pupillus nisi vnum nomen. scilicet tutoꝛem. et facit. ff. co. l. iij. §. apparet.

a ¶ Fenerata. non nomine pupilli.

b ¶ Dedissent. quia tunc tenerentur prestare quas stipulati essent. tũ qꝛ nomine pupilli fenerassent. tum quia hoc faciẽdo videntur elegisse ꝓtrarium voluntati defuncti. ꝛ facit. C. de solu. l. penulti. et ff. man. l. idẽ §. fi. mandauero. ꝛ ꝑ foc. l. fi vnus ex socijs.

c ¶ Lucius titius. heres cuiusdã: cuius moꝛs eꝛat vindicanda. ff.

d ¶ A tutoꝛe. quoꝛũdam pupilloꝛum. Aso.

e ¶ Dedit. lucius.

f ¶ Puberibus. scilicet factis.

g ¶ Heres non est. scilicet lucius. et recte fuit: vt. C. de his qui. vt indig. l. j. et ita apparet modo non tenere obligationem rei hereditarie.

h ¶ Non pertinere. quia tempoꝛe finite tutele bonum eꝛat nomen. vt. ff. e. l. cum post. in prin. et. C. de pericu. tu. l. fi. ꝛ. j. co. l. emilius.

i ¶ Bonoꝛum. ſ. aliquoꝛum vel etiam omniũ. nã morte socij societas finita est. Accur.

k ¶ Ium compendium. immo cõpendium. vt. ff. ꝓ socio. l. actione. §. fi in rem. ꝛ. §. moꝛte. ꝛ. l. veꝛum. §. in heredẽ. Solu. hic fuo. ꝓꝓio nomine: nõ cõmum. vt ꝛ. C. communia vtriusq; iudi. l. si paꝛtuus vel vt ibi in. §. fi in rem. et facit. j. de lega. iij. l. fideicõmissum. §. fiquis illicite. arg. ff. j. e. l. qui negociationẽ. Additio. ¶ Ꝓto declaꝛatione huius glo. distingue fm baꝛ. hic. Aut negociaꝛ nomine cõmuni: aut suo ꝓꝓio: aut dubitaturꝛ fi cõmuni/non est dubium qꝛ cõpendium est commune. vt. o. l. contraria. Sed secundo casu quãdo nomine ꝓꝓio: ꝛ tunc aut de pecunia cõmuni cũ pupillo: aut de ꝓꝓria dubitaturꝛ. Si de cõmuni tunc quia res empta efficitur cõmunis cõmunicabitur compendium. vt. l. actiõe. §. fi in rem. ꝛ ibi no. ff. ꝓ socio.

l ¶ Tutoꝛ reꝛũ. id est cõtꝛactuũ. vel dic ibi. i. in italia. ergo põt ibi agi. vt. ff. de iudi. l. heres absens. §. j. ꝛ. l. omnẽ. Sed cõtꝛa. j. de cuꝛ. bo. dã. l. iij. §. qõ si peꝛ regiones. sed ꝛ illud intelligitur fm istã. et facit. ff. co. l. vel in paꝛtes. ꝛ. l. tutoꝛes qui. §. heres. ꝛ. no. in. l. inter.

m ¶ Reputaꝛi. ſ. pupillo ab isto tutoꝛe.

Iꝛ Iter bonoꝛũ. ¶ Casus Curatoꝛ bonis vel vẽtꝛi datus nõ habet plenã administrationẽ: sed custodiã. licet possit vendeꝛe res q̃ deꝛiores future sunt. sed curatoꝛ furiosi vel. pdigi vel pupilli vel adulti bene habet plenam administrationem. Aiuia.

n ¶ Inter bonoꝛũ. curatoꝛ bonoꝛũ ꝛ vẽtꝛis ex vna paꝛte: alij ex alia.

o ¶ Curatoꝛem. ex vna paꝛte.

p ¶ Pupilleve. ex alia.

q ¶ Illis. ſ. curatoꝛi furiosi prodigi ꝛ pupilli.

r ¶ Plenaꝛie. alꝛs plene. ꝛ alꝛs plenaꝛie. i. indistincte vel indifferẽteꝛ seu simpliꝛ. nã in alijs distinguunt res peꝛiture a nõ peꝛituꝛis.

s ¶ Duobus. ſ. curatoꝛi bonoꝛũ vẽtꝛis ꝛ reꝛum.

t ¶ Deteꝛioꝛes. ꝛ facit. j. de heꝛe. institu. l. si quis institua. ꝛ de caꝛ. edi. l. sed si is. §. quotiens. ꝛ etiam interruptio vsucapionis. vt. j. de mune. ꝛ ho. l. j. §. fina. ꝛ alia que sunt necessaꝛia. nam etiam ꝓpter eꝛ alienũ si dilatio est damnosa vẽdit. vt. j. quib. ex cau. in poſ. ea. l. fulcinius. §. adeo. in fi. §. sed alij faciunt etiam voluntaꝛia bona. sed vide ꝑ q̃ tutoꝛi assimiletuꝛ. vt. j. de ven. in posses. mit. l. j. §. item si periculum. Solu. ibi quo ad ea que necessitatẽ habent.

Oꝛ Bfenus. ¶ Casus. Tutoꝛes pecuniaꝛ pupillaꝛem fenerare debent/vel de ea prædia cõparare: et fi non faciant tenentuꝛ ad vsuras. et fi nõ possunt soluere in coꝛpoꝛe puniuntuꝛ. Aiuia.

v ¶ Non eꝛcentuꝛ. quia non fenaꝛiant pecuniam pupilli: vel omisit fundoꝛum comparationem: qõ facere non debuit. vt. ff. e. l. ita antẽ. ꝛ. l. tutoꝛ qui. §. fi post depositionem. et §. fi depositi. ꝛ. C. eo. l. nisi. et hoc si fecit peꝛ contumaciam. vt et. j. de inspec. tuto. l. iij. §. tutoꝛes. nam si nihil poteſt ei imputaꝛi cõtꝛa est. vt. ff. e. l. cũ pluꝛes. §. fin. ꝛ. l. tutoꝛ. §. j. hodie tñ circa fenerationem est secus. vt in aut en. vt hi qui ob. §. quoniam antẽ. col. vi.

g ¶ Idoneus est. sic. j. de penis. l. j. §. generaliter. Aꝛg. ꝓtꝛa. §. de offi. pꝛesi. l. illicitas. in fi. Additio. Solu. vt ibi et. C. de pe. l. penam. fm Baꝛ.

Sꝛes. ¶ Casus Si peꝛ casum res pupillaꝛes amittantuꝛ non tenetuꝛ tutoꝛ. idem est si deposuit tutoꝛ pec. pup. apud quẽdam cãpsoꝛem qui videbatuꝛ celeberꝛimus/ꝛ in ꝛitate quasi ni hil habebat: vt fuit Hieꝛonym⁹ galeꝛia. Aiuia.

z ¶ Latꝛonum. computatuꝛ hic casus inter fortuitos: sed secus in furto. vt ff. nau. caupo. stabu. l. idẽ §. fina.

3 ¶ Cogitur. non enim tenetuꝛ de casu fꝛtuito nisi culpa + vel pactum pꝛecedat vel moꝛa. vt. C. de neg. gest. l. negociũ. Item hic teneꝛ cedeꝛe actionẽ. vt. ff. de peti. heꝛed. l. itẽ videndũ. ꝛ facit ad hanc. l. C. de peꝛi. tu. l. iij. ꝛ. iiij. ꝛ. j. de regu. iuꝛ. Iꝛtus. §. fi. ꝛ. C. de pig. act. l. q̃ fꝛtuitis.

+ Non tñ leuissima: qꝛ. ꝓ leuissima nõ tenetuꝛ: ꝗuis possit renouaꝛi. Baldꝰ in. l. quefoꝛtuitis. viij. col. ver. sed dubitaꝛ de tutoꝛe. C. de pig. act. de qua mata vide ꝑ baꝛ. ibidẽ ꝛ glo. l. l. j. §. de fide instru.

Sꝛ Iꝛ duo. ¶ Casus ff. agistꝛatꝰ dedit pupillo duos tutoꝛes sine ꝓsquisitione. ꝛ titius fideiussit. ꝓ eis ꝓ ꝓ rebus pupilli saluandis aut est diuisa administratio inter eos: aut non. si non est diuisa vno ma le geꝛẽte in tota tutela aliquid fideiussoꝛ ꝓdictus insolidum tenetuꝛ. si autem est diuisa ꝛ vnus male administꝛet in paꝛte alteꝛius nõ teneꝛ fideiussoꝛ. Aiuianus.

a ¶ In fideiussoꝛem. dic hũc fideiussisse noꝛe singuloꝛ tutoꝛ ꝛ nomine oim negociꝛ pupilli. sed in sequenti casu licet teneaꝛ ꝓ quouis tutoꝛe/nõ tñ ꝓ oibus negociis pupilli noꝛe singuloꝛ tutoꝛũ. ſz huius nomine ꝓ istis: istius nomine ꝓ illis teneatuꝛ.

b ¶ Per quẽlibet. i. ꝓ quouis tutoꝛ delinquẽte. vñ patet q̃ ꝓ oibus fideiussit rẽ pupilli saluã foꝛe. sed. j. non ꝓ quouis delinquẽte: qꝛ nõ ꝓ eo qui delinqueꝛet extꝛa suã administꝛationẽ. Itẽ in alio põt esse differẽtia: qꝛ hic vno delinquente tenetuꝛ ꝛ alteꝛ cõtutoꝛ vñ põt dici fideiussoꝛem teneꝛi etiã ꝓ nõ delinquente. qõ. j. nõ est: qꝛ nõ tenetuꝛ ꝓ delinquẽte/nec ꝓ nõ delinquẽte.

c ¶ Diuisa sit. nõ audeo dicere a testatoꝛe: quia tunc non satisdant nisi inꝛ se. vt institu. de satisda. tuto. §. j. dic eꝛgo a iudice. Sed pone q̃ sit diuisa ab eis inꝛ se: videtuꝛ foꝛte q̃ quilibet ꝓ sua administꝛatione esset ꝓximo cõueniẽdus. Item eius fideiussoꝛ ꝓ postea aliuꝰ q̃ alia bona administꝛasset. ꝛ fic videꝰ q̃ ꝓmo cõueniꝛ qui administꝛauit: et postea

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

postea q nõ administrauit. vt. ff. eo. l. tutores. §. in eũ. ⁊. C. si tu. nõ gest. l. fi. ⁊. C. de diui. tu. l. fi. ⁊ hic in fin. dicit quantũ est ⁊c. Sed fm Azo. et Bug. verius puto tunc habere electionẽ pupillũ quẽ ex tutoribus velit cõuenire in solidũ: ⁊ sic fideiussorẽ. vt. C. de diui. tu. l. fi.

a ¶ Experiri. fi experiat ⁊ tra debitorẽ cuius exactio ad se non pertinet delinquit: sed pupillo nõ hindicat licet succũbat. vt. ff. e. l. vl'in partes. ⁊ fic stipulatio ⁊ se vel fideiussorem rem pupilli saluam fore non ⁊mittit. Item si conueniat ex sua regione rei vendicatione. p rebus sibi non cõmissis sed alij tutori: delinquit q dẽ fendendo se sed tñ stipulatio non cõmittit ⁊ cum vel fideiussorẽ. ⁊ licet succũbat non nocet pupillo. sec' in psonalib'. nã ⁊tra quẽlibet tutorẽ indistincte ꝓponunt. vt. ff. e. l. inter. vl' aliter dic vt ibi no.

b ¶ Denegata fit. fcilz ad ministratio: vt hic fuit a iudice per diuisionẽ quaz fecit. et not. quantum ⁊c. fic. ff. ꝓ o socio. l. actione. §. renunciare. ⁊. j. de acq. he. l. si seruus eius qui. et facit. C. fami. her. l. quotiens. et de quadri. prescrip. l. ii. et de prescript. xxx. an. l. omnes. ff. ff. ⁊. de vsu. l. qui fcit. Sz arg. ff. ff. de vsufru. l. quotiens. §. fin. et de mi. l. illud. §. fi talis. Additio. Hic q ibi requirit speciale mandatum q; sub gñali verisimiliter non cõprehẽdit vt in casu illi' legis. et in alijs in quib' exigit spãle mãdatum fm Bar. hic.

Qratores. ¶ Casus. Curatores adulte debet ei cõstituere dotẽ nubere volenti de bonis ipsius adulte ⁊ alias expẽsas circa nuptias debet facere. Siuianus.

c Curator pro minore puella.

d Impendia. facit ad hoc. C. e. l. sumptus. ⁊. l. si curatores. ⁊ de nup. l. in cuplum. iis. ⁊. ff. de in. do. l. q̃ro. ⁊. ff. de in. do. l. fi. ⁊. ff. de in. do. l. fi. ⁊. ff. de in. do. l. fi

conuenirí ad rem subrectam vel eius estimationē cōdictione furtiua.
¶ Quod autem. Dictum est in prin. huius. l. 2 in. §. nō solū ꝓtutores soluendo existētes cōuenirí posse. p cōtutore nō soluēdo existēte. nūqd est hoc verū temp? et certe nō. est enī tūc trū verū qñ tutoꝛibus soluēdo existentib? imputari potest: 2 q̄ dicto ꝓtutori pmiserūt administrationē cum nō deberent pmittere quod scire possum? ex qualitate psone ipsius cō tutoꝛis: veluti q̄ aperte pdigus est. vel bona eiꝰ vendita sunt tpe q̄ pretoꝛ contutoꝛes dedit. isto enī casu bñ imputat cōtutoribus. Item possum? scire ex intercapedine tpis puta q? pater qui dedit filios tutores in testō/ita cito decessit post testm̄ a se factū. q̄ ignoraut aliqd coꝛ accidit tutoꝛi post factū testm̄. puta quia post testm̄ a pre factū dicť tutoꝛ apte fact? est. pdigus vel bona sua venierunt. nā et in isto casu imputat cōtutoꝛib? q̄re pmiserūt ei administrationē: 2 idē dico q̄ pater q̄ dederat tutores filijs in testō destinauit testamētū mutare: 2 nō fecit ppter moꝛtem cito superniēte. q.d. si vixisset pater multo tēpoꝛe post testm̄. et sic psumeretur eū scire tutoꝛem esse. pdigū vel bona eius vendita fuisse. vel etiam in veritate sciret 2 non ꝛepulit eum a tutela filioꝝ nō imputabitur cōtutoꝛibus: quare ei permiserūt administrationē. et sic. p eo nō tenebunť cum non est solueno. Azuia.

a ¶ Dati sunt. a testatoꝛe vel iudice.

b ¶ Quatenus. id est inquantum. Accur.

c ¶ Et tutoꝛum. altius oꝛ ditur. Accursius.

d ¶ Insolidum. hoc cum non est diuisa vel etiā a se. als secus. vt. C. de diui. tu. l. ij. 2. §. co. l. ij duo. Accur.

e ¶ Distributa est. i. diuisa a testatoꝛe vel a iudice ne cōtradicat superiori rñ. pri. facit. §. depositi. l. fi duo.

f ¶ Furati sunt. f. omnes vnam rem.

g ¶ Duodecim tabularū. f. de rōnib? distrahendis: nō aūt de actiōe furti: q? de ea aliud erit. vt. j. eo. §. sed tutores 2c. Item q̄ illa est ex legib? nō ex. l. xij. tab. §3 Azo. sed certe immo est ex. l. xij. tab. furti nō manifesti. vt insti. de noxi. §. sunt aūt. licet manifesti prētoria fit. vt insti. de perpe. 2 tempo. ac. §. j.

h ¶ Exacta est. vt. C. de cōdi. fur. l. j. 2. j. de fur. l. vulgaris. in fin. 2. §. ad lc. aquil. l. item mela. §. fi plures.

i ¶ Contractare cā. f. pecuniā. et ita velamen administrationis tēperat furti. fic. j. tit. j. l. j. in pn. §3 ar. §. §. de infamib?. l. athletas. §. ait ptoꝛ.

k ¶ Hac actiōe. f. de rōnib? distrahēdis q̄ dat in duplū p̄cu rei vel ipsi? pecunie furreptae nō in duplū intereſſe. vt. j. de tu. 2 ra. di. l. j. §. pfideradū. sic ergo no. duplū nō posse peti p hanc actionē 2 simplū pr cōdi. Sed ℣. §. de cōdi. fur. l. fi p fure. §. furti. et pro socio. l. rei cōis. que sunt ℣. Sol. ibi in actiōe furti/hic in actiōe de rōnib? distrahēdis. 2 hoc q̄ in ea vnū simplū est rei pſecutio. vt. j. 6 tu. 2 ra. di. l. hac actiōe in fi. etiā hac rōne tollit p actionē tutelē: 2 illa p istā. vt. d. tu. l. j. §. in tutela. Sed quare hic nō est totū duplū pena vt in furto: R̄ñ. administratio tutelē mitigat delictū vt hic dixit. sed tutores 2c. Alij soluūt q̄ nemo dicet. f. male. vñ bñ dicit qui dicit peti duplū 2 simplū. alij q̄ ab vno eoꝝ possum habere simplū vel ab duplū. vel ab alto simplū. cete rū habere duplū 2 simplū ab vno. itē 2 ab alio nemo dicit. pria placet.

l ¶ Condictiōis. scilicet furtiue que datur in tutoꝛem. vt. j. de tut. 2 ra. di. l. actione. §. j. 2 venit in ea res vel estimatio: vt hic. 2. §. de cōdi. fur. l. in re furtiua. vel id est actionis tutele que est cōdictio: cum personalis sit actio. vt institu. de actio. §. appellamus. item 2 penam furti. scilicet duplū dicam venire in actione tu. quia primo act. furti nascitur q̄ tutele quia tutela durante. licet intentari non possit nisi ea finita. vt. j. de tu. 2 ra. dist. l. si tutoꝛ. §. fi. 2. l. seq. ergo deuoluitur in actionē tutele. vt. ℣. de nego. gest. l. diuoꝛtio.

m ¶ Non solum. quia gerentes tenentur insolidum. vt. ℣. in princ. ergo dic quis dicitur gerere.

n ¶ Mandauit. vt. ℣. eo. l. ita autem. §. gessisse. Sed arg. cōtra. j. de excu. tuto. l. fina.

o ¶ Tutele. quod fieri potest. vt institu. de satisda. tuto. §. j.

p ¶ Cōstitutionibus. quarum intentio est. C. de diui. tu. l. fi. et. C. si tut. non gest. l. fi. et. ℣. eo. l. tutores. §. in eum.

q ¶ Nō opꝛ. vt. C. si tutoꝛ. non gest. l. fi. in fi.

r ¶ Separari. vt laboꝛ colligende segetis. laboꝛ excutiendoꝝ granoꝝ a paleis. et ad hoc. j. de magi. conue. l. duo. o. et. §. de pcu. l. qui proprio. §. item queritur. et. j. de tu. et ra. dist. l. si tutoꝛ post. et ℣. de neg. gest. l. eum actū. 2. ℣. de redhibitoria. l. plerūq. et. j. si quid in fraudē. l. j. §. Quis. et. C. communia vtrusq; iu. l. possessionum. Accur.

s ¶ Quod autem dicitur. in princ. huius. l. dicitur enim tutoꝛem ibi desisse esse soluēdo tempoꝛe administratiōis vel nō fuisse ab initio. et dicitur cōtutores prestare debere hoc damnum pupillo: quia dicitur ibi vniuersos insolidum teneri. est enim eis imputandum q? non exegerūt satisdationem. vel non remouerunt eum vt suspectum. vt. ℣. co. l. emili?. 2. l. etiaꝝ. 2. l. quotiens. §. cōstat. vnde cum non sit soluendo tempoꝛe depositi officij: alij pro eo tenentur. vt. C. de proba. l. ex psona. et. C. de diui. tu. l. j. 2. ij. secus tamen obseruatur in magistratibus: q? non tenētur p tutoꝛe si ab initio fuit soluendo. vt. j. de magi. cōue. l. j. §. fi magistraťs. et fm hoc ponitur verbum autem/pro certe.

t ¶ Desisse. sub. de eo qui dicitur desisse 2c.

v ¶ Permansisse. licet non sit addituꝝ: et fic tunc nō sit culpa. an vero sit culpa: licet nihil sit diminutū.

g ¶ Sed hoc. nunc respondet.

y ¶ Ex qualitate. que honesta est 2 carens omni suspiciōe: 2 tunc nō imputatur cōtutoꝛi. secus si eraꝛ suspectus 2 modice fidei. azo. Item 2 de hoc dicit. j. ibi: nam aperte 2c.

z ¶ Estimationē. i. sententiā 2 opinionē. Azo. Et no. q̄ innuitur hic q̄ etiā ex voluntate patris excusari possit qui nō petit satisdari a cōtutoꝛe si pr cū si sciret talē eū dedit tutoꝛē. si aūt tempoꝛe testamenti erat hoc neste vite: postea ante moꝛtem vel post moꝛtem cepit esse male/tunc secus. Idem si credebat testatoꝛ eum esse alterius vite q̄ erat.

a ¶ Prodigo. f. contutoꝛi: qō est. j. et ecce persone qualitas/non autem hic intercapedo: quia a iudice fuit datus vt subdit.

b ¶ Obꝛeptum. i. per mendaciū impetratū. fic. j. de re. eo. l. magis. §. pe. 2 de fideicō. li. l. cum vero. §. pe.

c ¶ Permittere. f. pretoꝛ.

d ¶ Non debet. etiā si satisdet prodigus: q? satisdatio 2c. vt. j. de suspec. tu. l. quia. Item no. considerari statum eius cuius bona venerunt. sic 2 ℣. de procur. l. titius. Item no. q̄ hic loquitur de tutoꝛibus datis in testamento vel a iudice vel etiam a lege iam administrantibus. 2 vnus vult sibi ab alio satisdari: vel propter paupertatem: vel suspicionē. vel q? trāffert in eū administrationē. vt in p̄n. hui?. l. nō aūt loquit in ipsa confirmatione: q? tunc nō diceꝛentur contutoꝛes adhuc. Item qualiter alicui eoꝝ imputaꝛetur culpa cum adhuc tutoꝛ non esset. Item poteſt dici quod prius dixit fi iam cōfirmati erant licet nōdum administrare incepissent.

e ¶ Et potuit. hic est intercapedo: 2 etiam persone qualitas. 2 facit. ℣. de confir. tuto. l. in confirmando. 2. l. vtilitatem.

Obꝛepere quid sit.

Persone status cōsideraď est

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Tutor. ¶ Casus. Tutor vendidit aialia pupilli titio. puta. ⁊. boues. titius nō vult soluere pcium nisi pro quinq⁹: tutor retinuit sibi alia quinq⁹: ⁊ posuit pro eis tantum pretiū in rōmbus pu. quātū ei titius conuenerat ⁊ hec oia bona fide fecit ⁊ palā. postea decessit hic tutor: herede relicto queritur vtrū possit vēdicare dita aialia ⁊ eorū fetus ab herede tutoris: Et ōt q̄ non. Ui.

a ¶ Tutor rerum. Uel dic q̄ seruari non poterant res iste et aialia. Uel dic q̄ erāt superuacua. Uel dic q̄ loquit iure ista non fit contra. C.e.l.lex. in fin. Uel dic cū decreto venditā. Item ad bruta aialia referas: non ad ancillam cuius partus nō dicitur fructus. vt.ś. de vsuris. l. in pecudū. ⁊ sic non haberent locum sequentia.

b Idem. i. idem pretiū vel idem tutor.

c ¶ Tulit. i. expendit.

d ¶ Defuncto tutore. idē si eo viuo quantū ad fructus fructuum. quia non videt predo qui pretium numerauit. vt.ś. de peti. here. l. sed et si lege. ¶. scire. Accur.

e ¶ Non posse. ergo tenet emptio quam sibi fecit se auctore. et sic est contra. J. ti. j. l. j. et. l. v. ¶. item ipse tutor. que est cōtra. Sol. non vendicat nisi reddat quod in vtilitatem suam versum est ſm quosdam. vt. C. de pre. mi. l. si pdiū. Uel ideo non vendicat: quia vsucapta sunt ab herede tuto. in ti. pro here. vt. J. pro here. l. plerīq⁹. et erit hoc in extraneo heredē: non in suo. vt. C. pro herede. l. nihil. Item ⁊ in extraneo ita demū si tutor habuit bonā fidem: licet in iure erraret. vt. ś. de peti. here. l. sed et si lege. ¶. scire. Arg. cōtra. ś. de iur. ⁊ fac. igno. l. iuris ignōtia. ⁊. l. error. sed dic vt no. in. d. ¶. scire. Sed. ad. dixit extraneū posse vsucapere etiā si defunctus habuit scientiam rei aliene. Et no. q̄ hec in herede nō in tutore habent locum: cui iuris error nocet quantum ad vsucap. vt. ś. de vsuca. l. nunq̄. Uel tertio ideo nō vendicat: q̄ bona fide percepit fructus tales: nō q̄ ipse tutor a se potuerit emere. ⁊ hec ratio est bona in natis ex animalibus pupilli qui sunt fructus: non in ipsis p̄ncipali bus in quib⁹ remanent pme due solutiones. Uel dic quarto ad omnia q̄ hic palā ⁊ bona fide emit. vt. J. ti. j. l. pupillus. ¶. sane. ⁊. C. de ⁊ trahē. emp. l. cū ipse. Et predictis modis soluunt alia cōtraria de contrahē. empt. l. nō ls. et. l. si in emptione. ¶. fi.

Ograpfis. ¶ Casus Tutor coram iudice inuētariū rerū pu. fecit. ⁊ ibi instrumenta pu. posuit sicut moris est postea dicta in strumenta cōbusta sunt casu. tutor nō cōuenit debitores q̄ cōtinebant̃ in dictis instrumentis cōbustis cū possit eos cōuenire ex inuentario et hoc fecit dolo vel culpa. certe si debitores p̄dicti efficiunt̃ nō soluendo tutor tenebitur pupillo. ¶ Ab eo. Titius fuit accusat⁹ de aliquo maleficio cozā preside. ⁊ p̄ses eum relegauit: ⁊ in sentētia ademit ei omnia bona ipse appellauit. ⁊ p̄ses appel. nō recepit. vnde ipse iuit ad imperatoꝛ. et tantum ei cum amicis supplicauit q̄ fecit̃ recipi dictā ap. pendente hac ap. quidā pupill⁹ cū auctoritate tutozū suozū emit a dicto titio fundū de dictis bonis. postea ap. fuit pnūciata iusta. ⁊ pma p̄sidis sententia cōfirmata in qua ademerat bona titio p̄dicto. vnde fiscus abstulit pupillo dictum fundum nunquid recuperabit a tutoribus? Et dicitur q̄ sic. Aiuia.

f ¶ Contutores. Id est qui simul erant tutores. sed tria quero. Primo quomodo probatur per exemplā. vt in autē. vt spon. lar. §. vij. col. viij. q̄ est contra: Respon. auctoritate iudicis fuit publicatum. vt in auten. vt fra. ti. §. illud. colla. viij. sicut fit in testamento condito in scriptis. vt. C. de testamen. l. ij. Deoq̄ dicas ſm Azo. q̄ tota series instrumentorum contineri debet in inuentario. licet secus in creditoribus. vt. J. de bo. auc. iu. possi. l. fi. Secundo. nunquid sufficeret probatio amissionis seu casus: Respon. non. vt. C. de testi. l. testium. in fi. nisi cōtra illuꝛ qui causam amissionis prestitisset. vt. C. de probatio. l. fi de possessione. Tertio quomodo probatur per exemplū: cum nec ipsum exprographum probaret? Respon. quia in eis fuerat subscriptio triū testium

Rem pupilli iuste venditā poteſt tutor: sibi licite retinere si emptor pretiū non soluit: ⁊ ipse tutor pretiū de suo in vtilitatem pupilli cōuertit. h. d. et est singularis et notabilis casus. Barto.

Scеuola. Lex. lvii.

viij. Tutor rex[a] ⁊ animaliū pupilli venditionē fecit: sed quedaꝛ animalia emptoꝛib⁹ pretium non soluentibus retinuit: et apud se habuit. pretium idem[b] in rationibus pupilli accepto tulit[c]: ⁊ ex his aliquot nata sunt: defuncto tutore[d] heres eius eandem tutelam administrauit: ⁊ animalia annis pluribus possedit: quesitū est an cum is cuius tutela administrata est an. xiiij. esset iure animalia vendicaret. Rñdi ſm ea q̄ pponerentur pupillum ea vendicare non posse[e].

Imputatur tutori si ex instrumētis in inuentario exemplatis potuerit queniri debitores ⁊ neglexit. Bar.

Idem. Lex. lviij.

Ograpfis debitorum incendio exustis: cum ex inuentario contutores[f] conuenire eos possent ad soluendam pecuniaꝛ: aut ad nouationem[g] faciendā co gere: cum idem circa priores debitores, ppter eundem casum fecissent et id omissent circa debitores pupillorum: an si quod propter hāc cessationem coꝛ pupilli dānum cōtraxerunt iudicio tutele consequantur? Rñdi si pbatū[h] fuerit eos tutores hoc per doluꝛ vel culpam pretermisisse: prestari ab eis hoc debere.

Facta appellatione pēdēte si appellās succūbit: officio iudicis appellatiōis in statum pristinū reponunt̃. Bar.

¶ Ab eo q̄ sententia presidis bonis adēptis[i] relegatus erat (cum ex permissu principis appellatio eius receptā sit: quā is qui pnunciauerat non receperat) fundum emerat pupillus interueniētibus tutoribus ⁊ appellatione iniusta pnunciata fund⁹ ei ablatus est[k]. Quesitum est an tutele iudicio p̄cium fundi pupillus cōsequi a tutoribus possit? Rñ. si sciētes emerunt ab eo qui in ea causa esset vt obnoxius sne priozis[l] esset tutele iudicio eos teneri.

Si tutor facit id q̄ testator iussit p̄sumitur in dubio nomine pupilli facere: licet non exprimat. h. d. Bar.

Idem. Lex. lix.

Ui negociationem p pamphilum et diphilum prius et de his dixi. ś. de eden. l. siquis. ¶. fi. ⁊. l. seq.

i ¶ Adeemptis. i. expesse non tacite. vt. C. de penis. l. deportatorum. et J. de interdic. ⁊ releg. l. relegatozū. ¶. ad tēpus. Uel dic q̄ nec expresse: licet factum teneat. vt in. d. ¶. ad tempus.

k ¶ Ablatus est. Sed cōtra videtur cū agat ex scōa sīnā tātū cuius tēpore hec res erat alienata. vt. ś. de bis qui no. infa. l. furti. ¶. j. Rñ. officium iudicis imploratur vt alienatio facta pēdente appel. rescindat: q̄ nihil no. penden. ap. ⁊c. vt. J. nil no. pendē. appel. Azo. Item cōtra. ś. eo. l. titiū. ¶. lucius. Sed ibi nō erat mota cōtrouersia vel lata sententia tēpore alienationis. hic sic. Item ibi tutores ignozauerūt: hic sciuerunt factum propter quod abstinere debebāt.

l ¶ Priozis. alꝯ priozis: scilꝯ iudicis priozis. alꝯ priozi. Accur.

Ui negociationem. ¶ Casus. Pamphilum ⁊ diphilū seruos meos manumissi. ⁊ postea feci eos exercere pro me aliquā negociationem: puta mercariaꝛ: postea in testamento meo dedi eos tutores filijs meis: et iussi q̄ eandem negociationem nihilominus exercerent: vnde ipsi ⁊ tutelam administrauerunt/ ⁊ negociationem exercuerunt: postea finita est tutela/ ⁊ diphilus reddit rationem tutele pup. quōdā illud quod lucratus fuit ex negociatiōe. pamphilus aūt nolebat reddere lucrum ex negociatione. sed vsuras pecu. pupil. quia forte maius erat lucrum negociationis q̄ vsura. Certe debet cōstringi ad hoc pāphilus. ¶ Ex duobus. Titius habebat duos tutores: vnus eozū tutela durante decessit. vnde tutor superstes egit contra heredes eius. et exegit ab eo quicquid tutor mo: tu⁹ pupil. debebat. postea finita est tutē. vnde agit pupil. quondā contra tutorem superstitem: ⁊ petit ab eo pecu. quam exegit ab herede contutoris et eius vsuras: queritur quid iuris sit? Certe aut dictam pecu. cōuertit in vsus suos tutor superstes: vel piger fuit in ea mutuanda: ⁊ tūc tenetur ad vsuras eius. aut nō fecit aliquod istozū nec mutuauit: quia non potuit/ et tunc non tenetur.

¶ Testamento. Dedi tutores filijs meis in testamento. postea id testamentum est ruptum forte postḥum: agnatione. et sic nihil valet datio tutozum. vnde tutores predicti non administrabant. postea pretor iussit eos administrare. Certe non tenetur de non administrandis: nisi a tempore quo iussi fuerunt. ¶ Pupillo. Habebam filiam ⁊ filium impuberes. filium instituī ⁊ filiam exheredauī: ei tamen filie reliqui ducenta. et eis dedi tutores / titium pone et meuium. Certe isti tutores debent separare a substantia defuncti illa ducenta ⁊ citius possunt et ad vtilitatem pupille mutuare: et si non faciant tenentur pupille.

Exemplaꝛ pbent.

Instrumēto amisso cogit debitoꝛ de nouo promittere.